SUSCRIPCIÓ
Barcelona . Una pesseta al mes
Espanya . . 4'50 pessetes al trimestre
Extranger . 9'00 id. id.
Pagant per anys, una pesseta de rebaixa

EL POBLE CATALÀ

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER DE SANT PAU, 6, PRINCIPAL
IMPRENTA
CARRER DE FORTUNY, CÒM. 2 TERS.
TELÈFON
REDACCIÓ, 723 - - IMPRENTA, 2.293

ANY X.-NUM. 2.964 | BARCELONA, DIJOUS 24 D'ABRIL DE 1913 | UN NÚMERO, 5 CENTIMS

EL SIGLO
GRANS MAGATZEMS
DILLUNS 28 D'ABRIL I DIES SEGÜENTS
Exposició especial i venda de
Trajos i Confeccions
Nombroses ocasions en articles d'alta novetat, Vestits, Bruses, Bates, Faldilles, Capells per a senyora, Genre de punt
Llanes -- Sedes -- Drils
Formes i flors per a capell, Trajos per a senyor i nen, Devantals per a nens
Primera Comunió
Preus excepcionals en Llaços, Borses, Cintes, Corones, Estampes, Recordatoris, Rosaris, Devocionaris, Imatges, etc., etc.
Venda d'ARTICLES D'OCASIÓ EN ELS SALONS D'ENTRADA DE LES RAMBLES
Llanes angleses, doble ample; el metre a pessetes. . . . . 0'50
Estams superiors, per a trajos sastre; el corte ptes. 12
Gasses seda, gran fantasía; el corte per a brusa, ptes. . . . 2'25

Vichy Català
— — BALNEARI DE PRIMER ORDRE — TEMPORADA DE PRIMER DE MAIG A 30 D'OCTUBRE — —
MONTAT A L'ALÇADA DELS MILLORS DE L'ESTRANGER
Situat entre l'estació i el poble de Caldes de Malavella (Girona).
Telefon de la xarxa de Girona combinada amb la xarxa de Barcelona.
Distancia de Barcelona: En tren lleuger, 2 hores 30 minuts; en tren correu, 3 hores.
Aigües minero-medicinals, termals de 60 graus, alcalines, bicarbonato-sòdiques. de forta mineralització, són les més aconsellades per totes les eminencies mèdiques per a la completa curació del Reumatisme i Artritisme en totes ses formes, i de la Gota, així com també per a combatre les afeccions de l'Estòmac i Budells, el trastorn del Fetge i la Diabetes.
Administració: Rambla de les Flors, 18, entressol.— Barcelona

Camí de la monarquía

El diari reformista «El Mercantil Valenciano» sosté el seu criteri malgrat les declaracions del senyor Alvarez

«Pasando el Rubicón», titula «La Epoca» el seu darrer editorial comentant les famoses i deplorables declaracions de don Melquiades Alvarez. El títol és just. El capitost reformista ha començat ja, en efecte, el pas del Rubicó monárquic.

Peró la general protesta de tots els veritables republicans contra les paraules antirrepublicanes den Melquíades Alvarez prova que'l catedrátic d'Oviedo será sol, o gairebé sol, a passar el riu simbólic. Ni els seus propis correligionaris el seguirán. Cal regoneixer, emperó, que'l novell i ja desacreditat partit reformista reberá, amb la deserció de l'«ilustre jefe», un cop mortal de necessitat. I aquí vé a tom preguntar per qué ha creat don Melquíades el partit reformista si ell s'havía d'empassar al cap de pocs mesos a la monarquía. Ho ha fet per a dur-lo, junt amb ell, cap a la plaça d'Orient?

Per aquest cantó, els plans del senyor Alvarez fallarán. «La Epoca» té raó quan escriu els paragrafs següents:

«Los que se entusiasman ante la perspectiva del ingreso de don Melquíades Alvarez en la Monarquía — y es claro que entre ellos no figura nuestro buen amigo el señor conde de Romanones — tienen no poco que aprender en el revuelo producido por las declaraciones del ilustre orador; y por si eso hubiera sido poco, la fe de erratas, autorizada por el señor Alvarez para sus declaraciones, es otro manantial de provechosas enseñanzas.

»Porque aquel revuelo enseña que la conquista del señor Alvarez no tendría otro valor que el de la suya personal, que no es poco, pero que no significa el desarme de ninguna legión republicana; pues si hasta las piedras republicanas se levantan contra don Melquiades, por el mero hecho de haber dicho que hay que continuar la obra de la escuadra, cuestión esencialmente nacional, y en la que no debiera caber diferencia entre monárquicos y republicanos — y no cupo, en efecto, en la sesión memorable de 1907 (1) —¿qué será cuando el señor Alvarez pase el Rubicón? ¡No vamos a tener los monárquicos, aún juntando los dos botiquines, ármica bastante para curarle las descalabraduras!»

Això que succeeix no pot ésser més natural. Els republicans havíen combatut sempre els projectes navals. Significats reformistes n'han fet impugnacions furibundes. Podíen ara ajupir-se servilment sota les paraules del capitost que claudica?

Sortosament, entre'ls reformistes s'ha produit un moviment de dignitat, en el qual sols han deixat de participar comptadíssims elements. Mereix ésser esmentat el cívic exemple del diari reformista «El Mercantil Valenciano», que havía publicat últimament dos excel·lents articles contra el ruinós projecte de construir una segona esquadra. Davant les declaracions den Melquiades Alvarez, el periódic valenciá torna a insistir en el seu parer, i el ratifica i accentúa. Vegi's com parla en el seu número d'abans d'ahir:

«El artículo que dejamos transcrito — se refereix al d'«El Socialista», que nosaltres ja copiárem — no es más que un breve resumen de lo que la Cónjunción Republicano Socialista viene defendiendo desde el primer día que se constituyó.

»En el Parlamento y en los mitines han combatido con elocuencia insuperable los representantes de la Conjunción la política imperialista, «los ridículos delirios imperialistas» — palabras textuales.

»Como la realidad no ha cambiado en estos tres últimos años y existen los mismos problemas que la aventura marroquí planteó, agravados per los continuadores de la funesta política maurista, es lógica i patriótica la contestación de «El Socialista» a las amenazas de Romanones.

»En el Parlamento hay que combatir a sangre y fuego los suculentos proyectos de la segunda escuadra, que consumarían la ruina definitiva de España. Pára oponerse a ellos nada mejor, a nuestro humilde juicio, que leer allí «íntegro», el «Informe» de Costa, que muy pocos conocen, porque Maura lo denunció y ordenó secuestrar la tirada para impedir que el pueblo español lo leyerá.

»No había ni hay argumentos que contrarrestar los que se aducen en el «Informe».

»Leído este documento en las Cortes y publicado en el «Diario de Sesiones», debe imprimirse en hojas sueltas e inundar con ellas toda España.

»Nadie podrá refutar el «Informe» de Costa. Nadie, porque es irrefutable racionalmente.

»Con ese «Informe» por bandera se puede prestar un gran servicio a España, a la causa de la cultura, a la honrádá y sabia política que Costa preconizó.»

Así parla «El Mercantil Valenciano». Tots els republicans i tots el vers demócrates aprovarán la seva actitut digna i el seu llenguatge viril.

Que'n prengui exemple «La Publicidad», que ha rectificat humilment els seus judicis al cap de vintiquatre hores d'haver-los emesos. Per cert que ahir el confrare del carrer de Barbará, sens dubte avergonyit d'ell mateix, no deia ni mitja paraula d'aquesta qüestió interessantissima. Mai havíem vist un periódic en situació tant ridícola i tant trista.

(1) Costi que aleshores protestaren del projecte de l'esquadra els diputats solidaris, entre ells tots els republicans catalans.

Trajos per a nens: Models estrangers i creacions de la
Casa Rodó
Rambla d'Estudis, 6, la primera i més important d'Espanya.

ECOS

POTSER hem d'estimar més que l'insistencia, la continuitat, perque l'insistencia no és més que voluntat i la continuitat a més de voluntat és evolució i ordenament. Desfilem per la vella Audiencia, ont hem anat a comprar flors i a constatar que en l'alegre abundancia de la diada, la sola cosa trista es la capella de Sant Jordi. Ens ha deturat l'inefable visió del vell patí dels taronges, hem entrat en la que fins fa poc fou sala de l'Audiencia. Allí hem vist uns obrers que tallaven pedra, fent columnes i capitells. Passava vora seu la corrua de gent i els seus ulls se fixaven, sense que lo bellugadís del dia se'ls fes seus, en el burell. Demà tornaràn a la mateixa feina, en la sala altra vegada recullida i de mica en mica, sota la seva mà aniràn sorgint les columnes, els rossetons, els àngels, la fauna i la flora dels capitells.

Aquests homes són l'insistencia. Baix les seves mans la pedra se transfigura i en ella se tanca un esperit. Més, al passar per entre mig d'aquells artífex i d'aquelles pedres, un amic, ens diu:

—Aquest salò asseguren que serà'l futur salò de la Mancomunitat.

Heusaquí com desseguida apareix la continuitat al costat de l'insistencia, però tot poderosa i ample. L'insistencia és aquest home que labora tenaçment; la continuitat és la raça, aquesta raça catalana que extent els braços fent amb tot el seu cos solució de continuitat, arcada d'unió entre 1711 i 1913, omplint el buid de dos segles.

Perqué aquesta sala que'l poder castellà feu d'Audiencia ont aplicar justicia amb lleis extranyés, fou abans el Palau de la Generalitat Catalana. L'Audiencia ja se'n es anada, la Diputació artificial hi permaneix, recobra els salons pairals i se prepara a continuar l'historia de Catalunya.

Es tota la nostra fè, la nostra lluita i també la nostra tragedia, la continuació de Catalunya. Bé és veritat que un home s'ompla de joia esperançadora, perque hi pensa que en aquesta continuació hi som tots, aquests esculptors que treballen la pedra; aquestes floristes que segueixen una tradició gentilicia; aquests gramàtics que acaben de donar unes normes filològiques; aquest pintor que deixa París per a pintar les vides i les coses catalanes; aquesta artista que en català canta'l Liceu després de còrrer victoriosa per la terra, el «Plany»; aquest home que somía, mentres escriu drames i comedies, en un palau del Teatre Català; aquests homes que ja tenen fet el palau de la Música Catalana i aquells altres que verteixen a Wagner a la nostra llengua; aquestes associacions catalanistes exteses arreu del món; aquests que amb ànima de frares migevals, inicien a l'Institut, la nostra ciencia, i la nostra filosofía; aquests que ja han arrodonit les nostres lletres i les nostres belles arts; aquests que conserven i defensen lo que'ns resta de legislació; aquestes multituts que conseguéixen un 20 de maig de 1906, i aquests diputats que vetllen per la realització de l'ideal. I encara els minuciosos, els anònims: el que posa'ls telegrames en català; el que en català porta'ls llibres de caixa i escriu els rètols de la seva botiga; el que pensa amb Europa i tant sols es recorda del Museu del Prado de Madrid; el que quan es troba amb extranyes cerimonies arreplegadores de gentada, desvía'l seu camí; el que si's dona'l càs d'ésser en un lloc ont es parla castellà i a un dels interlocutors, se li escapa una paraula catalana, afegim «com diuen aquí», replica, «com diem aquí, senyor, com diem aquí»; el que, com ahir, compra flors, perqué és Sant Jordi.

—o—

EN un restaurant ben barceloní i ben pintoresc, fugint dels restaurants mundans igualitaris, son reunits el pintor Sunyer, en Gabriel Alomar, l'Eugeni d'Ors, el fill del pintor Renoir i aqueixa divina actriu Mlle. Geniat. Un dinar platònic i epicuri, d'entusiasme pels menjars catalanencs i de goig pel disertar agudíssim. Se traduéix al francés la glosa de l'Ors dedicada a Mlle. Geniat i se parla de Catalunya. Després visiten l'Institut, la Diputació, la Catedral, la Plaça del Rei. Al marxar, promeses d'intercanvi de llibres, de dibuixos...

Altres dos estrangers espirituals i admirables que saben de Catalunya i de catalanisme. Com en Watson, com en Willote, com l'Uzanne, que acaben de passar per Barcelona.

I contra això si que no hi poden rès les plebeies proses, ni les turbes democràtiques o aristocràtiques anticatalanistes. Els selectes que conversen amb selectes, escolten les diferenciacions de les dugues cultures que aquí, sortosament, ja no lluiten.

La "Joventut F. N. R.„ an en Lluhí Rissech

Fou un bell acte'l que ahir al matí realitzà la «Joventut» del nostre partit. Una comissió del Consell Directiu de la mateixa anà a visitar al senyor Lluhí Rissech a la casa que habita a Vallvidrera, ont se troba convalecent de la seva recent malaltía, per a comunicar-li, com anunciàrem, els acords adoptats en la darrera reunió celebrada i fer-li entrega d'un missatge d'adhesió i simpatía.

Prop de dos quarts d'una del migdía, arribaven a Vallvidrera'ls comissionats.

El senyor Lluhí, al qual s'havía anunciat la visita, els esperava a la porta, acompanyat del nostre amic Oriol Martorell, delegat per alguns dels seus companys de la minoría federal nacionalista de l'Ajuntament, per a rebre als representants de la «Joventut».

Els comissionats feren otrena al senyor Lluhí d'uns bellíssims «bouquets» de flors per a alegrar la cambra de malalt del seu fill.

El nostre il·lustre amic agraí profondament el delicat present dels nostres joves.

Seguidament, el secretari de la «Joventut», donà lectura al missatge que'ns complavem en reproduir:

«Sr. D. Joaquím Lluhí Rissech.

Honorable senyor:

La «Joventut F. N. R.», de Barcelona ha vist amb sincera satisfacció la solució donada per la nostra Corporació Municipal, de la qual sou digníssim conseller, al problema de la portada d'aigües a Barcelona.

La nostra «Joventut» és fidel als principis que informen el programa polític del partit a que perteneix. Per això no pot deixar de mostrar la seva absoluta conformitat amb un projecte que ve a satisfer l'aspiració municipalista consignada en el contigut doctrinal que, en l'aspecte econòmic, sustenta l'Unió Federal Nacionalista Republicana.

La minoría federal nacionalista de l'Ajuntament de Barcelona, de la qual sou il·lustre president, va respondre fidelment an aquest ideal al col·laborar en l'elaboració i votació del projecte de portada d'aigües.

El fet concret de que vos tinguessiu una directa intervenció en la resolució d'aquest magne problema de vitalíssima importancia per a Barcelona, és ja una garantía d'acert i de moralitat.

Les ànimes baixes i innobles; els eterns difamadors; els «chantagistes» d'ofici; els despitats pel fracàs; uns i altres han pretès llançar damunt vostre'l fang de limmoralitat i del deshonor. Es que no concebeixen, perque s'enmirallen en llur propi exemple, una vida com la vostra, inspirada en una rígida i inflexible austeritat, plena de sacrificis per l'ideal nobilíssim que'ns empeny a lluitar. Ells, que blassonen d'un amor a la ciutat que mai han sentit, no poden concebir el vostre d'amor, pur i entranyable, que senríu per aquesta Barcelona «vostra.»

Ara que la baba verinosa de la calumnia preté tacar la vostra immaculada honradesa, nosaltres, els joves, us fem respectuosa ofrena de la nostra incondicional i fervorosa adhesió.

La vostra impecable honorabilitat, l'amor que professeu a la nostra Barcelona, traduit en la realitat d'una obra constructiva en el Municipi, son l'exemple gloriós de la vostra vida.

Aquesta gloria constitueix el nostre orgull.

Volgueu, amic Lluhí, que la vostra gloria sigui la nostra gloria.

Ella serà'l més noble i honorable distintiu de la nostra ensenya de joves, i amb ella anirem a la victoria.

Barcelona 23 d'abril de 1913. — El president, J. María Mallafré i Tort; el secretari accidental, Andreu Nin.»

El senyor Lluhí, en breus i sentides paraules, traspuants totes elles d'emoció, manifestà quan agrait es mostrava a l'actitut adoptada pels nostres joves, actitut reconfortadora, afegí, i doblement eloqüent en moments com el present en que una inconcebible ceguera per part d'uns, i una lamentable ignorancia per part d'altres, aprofitada i fomentada conscientment per alguns desaprensius, ha format alentorn del projecte d'aigües un ambient d'hostilitat, afortunadament, poc considerable, absolutament mancat de fonaments prou sòlids per a justificar-lo.

El senyor Lluhí acabà encarregant als comissionats que trasmetessin a tota la «Joventut» una cordial salutació i la més efusiva i sincera expressió del seu profon regoneixement.

Un amical col·loqui, de franca cordialitat, fou l'apílec de la visita.

El senyor Lluhí acompanyà als comissionats fins a la porta ont els donà carinyós comiat. Prop de dos quarts de dugues emprenien el camí de retorn a Barcelona, acompanyats del regidor senyor Martorell

Als peus de Vallvidrera, la ciutat, banyada en una boira espesa i calitjosa, ofería una visió d'esplèndida bellesa.

Nosaltres, tot descendint de la muntanya, pensàvem en l'abnegació i l'amor a Barcelona d'aquell home que havíem deixat a dalt de Vallvidrera somniant en la nostra ciutat de l'avenir, més bella, més gran i progressiva que la d'avui.

I aleshores pensàvem també que era un bell acte el que la nostra «Joventut» acabava de realitzar homenatjant an áquest home, model de ciutadans i de patriotes que's diu don Joaquím Lluhí Rissech.

El succés montenegrí

No s'ho esperaven gaire els diplomátics europeus: Escutari ha caigut. Mentres la flota internacional estava alineada davant de la costa montenegrina i la bloquejava, les tropes del Montenegro donaven a la plaça assetjada l'ássalt definitiu i hi entraven triomfalment. Les grans potencies s'han lluit, una vegada més.

Els montenegrins, amb la presa d'Escutari, haurán posat un brillant final militar a la seva actió. La resistencia de la plaça en les acaballes de la guerra balkánica deixa en situació poc airosa a l'exércit del petit reialme, que apareixía com a fracassat. Si altra cosa no, amb el seu succés haurán aconseguit els montenegrins la satisfacció del seu amor propi i el prestigi del seu esforç guerrer.

Les tropes del Montenegro son dins d'Escutari. Qué dirán ara les grans potencies? Qué farán? La situació s'ha complicat molt més del que ho estava. Si les potencies no's decidíen a obligar per la força al Montenegro a aixecar el sitl d'Escutari, ¿com se decidirán a foragitar-los de la ciutat que a costa de tanta sang han conquerit? Més, d'altra part, l'Austria no voldrá cedir i exigirá a les demés potencies que mantinguin els seus acords respecte la delimitació de la futura Albania.

Sigui com vulgui, és evident que la presa d'Escutari afavorirá molt la causa del Montenegro, que ja semblava perduda. Si no obté definitivament la ciutat cobejada, obtindrá al menys importants compensacions.

Comunions: Trajos especials, Gorres, Capells, Calçat, Guants, Camises, etc.
Casa Rodó
Rambla d'Estudis, 6. Barretina, Calitat, Novetat, Elegancia

(Per telégraf)

Capitulació d'Escutari

Els montenegrins a Escutari

Berlín. — Un despatx oficial de Cetinia anuncia que'ls montenegrins han entrat victoriosos a Escutari.

Immens entusiasme

Cetinia. — La caiguda d'Escutari en poder dels montenegrins ha sigut proclamada en mig de gran entusiasme en tot el reialme.

A les dues de la matinada 21 canonades han anunciat aquest acontecimement, que ompla de joia a tots els montenegrins.

La capitulació

Cetinia. — La capitulació d'Escutari s'ha firmat a mitja nit.

El comandant turc d'Escutari, Essad-Pachá, amb tota la guarnició, ha sirtit de la població, amb honors de guerra, reservant-se'l dret d'endur se'n els canons lleugers.

Els queviures i municions estaven poc menys que agotats.

Els grecs i els búlgars

Londres. — El «Daily Chronicle», en un despatx de Salónica, diu que Grecia mobilitza tots els homes disponibles per a resistir un possible atac de 90,000 búlgars que's troben davant de l'exércit grec.

Afegeix que'ls serbis están disposats a ajudar a Grecia.

Grecia i Serbia

L'oposició entre Grecia i Serbia radica a Salónica, essent la qüestió de Macedonia la que més preocupa. Serbia sembla disposada a no atendre l'arbitratge rus, i la possibilitat de greus complicacions desperta en tots viva inquietut.

Armistici de dos mesos

Constantinopla. — La suspenció verbal de les hostilitats turco-búlgares, que expirava demá, ha sigut transformada en armistici de dos mesos.

Un acord análeg s'ha firmat respecte de les hostilitats entre Turquía i Grecia.

De la Ciutat

El Mamut, el cigne i la barca

Era l'hora plàcida del caure la tarde. Els jardins estaven gairabé deserts, i pels caminals els passos acompassats dels vianants feien cruixir l'arena.

Sentirem un remoreig de veus, i guaitant, vegérem per entre'ls brancatges, un grupu de gent forastera, de valencians, vestits amb bruses curtes de teixits clars, i coberts amb barrets cendrosos d'amples ales.

Ens trovarem prop d'ells, i, curiosos, escoltàrem els seus comentaris animats. Davant del Mamut, respectable reproducció que recorda els animals d'edats pretèrites, els bons forasters reien i comentaven l'aspecte del Mamut venerable:

Oh, els caixals immensos! Oh, les orelles, com ventalls monumentals! Oh, les potes com torres! L'espinada, com quilla d'una barcaça tombada de panxa al sol! La trompa, la trompa... quina gracia que'ls feia la trompa del Mamut de les edats pretèrites!

Seguint el camí, el llac d'aigües verdoses se mostrà als nostres ulls, reflexantse en ell els arbres il·luminats per la posta encesa. La barca, la famosa barca del llac, silenciosa, solcava les aigües, duent en els seus bancs una familia: senyor, senyora i uns nens. El trajo clar de la senyora i dels infants ressaltaven tenint per fons les aigües. Darrera la barca seguía, tant aviat al un costat com al altre, un cigne blanc, de coll esvelt. I quan la sagrada au s'acostava de la banda dels infants, i estirant el coll níveu semblava volguer pessigar, les veus infantils trencaven el silenci del cap al tard.

Però la barca duia una bandera, i tot d'una, el cigne, s'enamorà d'ella i comença a seguir la barca i a pessigar la bandera. I barca, conductor, passatgers i bandera, desapareixeren per devall del pont que uneix el petit «llot» del Llac del Parc, amb la «terra ferma», del costat de la Gran Cascata, quan encara el cigne s'ensanyava amb la bandera...

La darrera riallada dels valencians ingénuus ens feu decantar el cap i els vegérem allunyar-se del Mamut. Però la nostra mirada ensopegà amb la seva silueta gran i forta. I pensàrem que'l Mamut era la representació de la naturalesa, sempre immensa, avui com ahir la mateixa; que'l Mamut visqué milers d'anys; i que una bandera pot morir de les becades d'un cigne i en mil anys pot canviar cent vegades de color i de senyor.

De l'Historia

No t'has emocionat, lector, alguna vegada, al trobar-te davant d'una vella làpida, i al contemplar els seus caracters escrostonats i la seva inscripció que't trasllada per uns moments, a dies per tú coneguts, segons lo que t'han dit els llibres amics? Confessa que sí, o al menys que la seva contemplació t'haurà interessat.

Una vella làpida és tot un curs d'historia, és un món de records que d'un plegat s'alça enfront dels teus ulls; és devegades la patria que't crida la seva esclavitut; és devegades la tiranía tràgica que pesa damunt dels pobles, que ella fa recordar...

Es vora'l portal de Santa Madrona que, empotrada en els murs, les generacions passades de patriotes han deixat una petjada dels seus temps i de les seves empreses; és una làpida catalanesca.

Des de la primera a darrera linia de l'inscripció petrea, la lápida remembra coses i entitats catalanes. El Concell de Cent, els concellers, els mestres d'obres d'aquelles edats, han quedat allí esculpits amb els seus noms. I al llegir-los l'ànima se sent inondada d'una emoció pregona.

«Començada aquesta porta en l'any 1641, fou acabada en 1644.»

La porta es la de «Santa Madrona». Sota d'ella moriren els soldats de Felip V. quan els catalans de Barcelona defensaven amb la ciutat la llibertat de Catalunya.

Oh, la làpida, de lletres escrotonades, clavada allí per uns catalans que foren! Ella ens despertà la nostra sensibilitat dormida de catalans! Ella ens recordà l'heroisme d'uns fills de Catalunya. I plens d'emoció resàrem una oració piadosa, de mots no rel·ligiosos, per als héroes de la patria morts; i amb dolor recordàrem l'abandó amb que hem deixat a la patria i ens avergonyirem pels que l'han traida.

PERE CASALS.

Festivals Wagnerians

Centenari de Wagner

L'Associació Wagneriana, infatigable, prepara una serie de cinc grans festivals amb motiu del centenari de Wagner.

Avui tenem a comunicar a nostres lletgidors, lo que en els mateixos s'hi donará i els artistes de renom mondial encarregats de pendre-hi part.

Dirigirán l'orquestra, que será composta

Dr. Serrallach Vías urinarias 12 a 2 y 6 a 7. Pelai, 40. Consulta económica, de 7 a 9, Jovellanos, n. 9.

QUI TINGUI TOS
que prengui l'antiga y acreditada pasta pectoral, balsámica, expectorant, demulcent y calmant de la Tos. Antiga preparació del Dr. Andreu. Fórmula publicada. Demanis a les farmacies.

—¿Ont se troba més assortit i novetat en Barrets de palla er als meus nens
Casa Rodó
RAMBLA ESTUDIS, 6

de 130 executants i l'«Orfeó» amb els seus 250 choristes, els mestres Franz Beidler, J. Lamote de Grignon i Lluís Millet.

Els artistes als quals s'ha encarregat els diferents «roles», son Na Lina Passini Vitale (sopran), en Viñas i en Raventós (tenors), en Navarro (bariton), en Pereló de Segurola i en Giralt (baixos). Ademés hi pendrán part altres sis soprans.

Com pot veure's, els elements que ha acoblat la Wagneriana son notabilíssims; els noms de la Passini Vitale, i en Viñas i den Raventós, ens recorden encara'ls èxits que darrerament obtingueren davant el públic barceloní, els mencats artistes.

Així mateix en Navarro i en Giralt, son estimadíssims artistes que han sigut aplaudits amb entussiasme pel nostre públic.

En quant an en Pereló de Segurola, el seu nom és una garantía per les brillants campanyes fetes en els primers teatres del món.

Heus aquí'ls elements notables que pendrán part en aquests festivals, que prometen ésser una magna manifestació artística.

El públic de Barcelona aimant de l'Art, en la seva més refinada puresa, ha acullit amb gran entussiasme l'esforç que fa la Wagneriana per a donar aquests festivals amb superiors elements i amb tota la cura que requereix.

Demá parlarem detingudament de les obres que tenen de cantar-se junt amb els noms dels artistes que les tenen a llur càrrec.

Per Cà la Ciutat se diu...

Que amb la presa de possessió del senyor Collaso, s'han acabat les tertulies al saló de l'arcaldía.

Ahir, quan amb quatre companys més hi entràvem, tot era dir per els nostres dintres: —Ai, saló, qui t'ha vist i qui't veu.

Perque alló era desolat com un cementiri. Sols l'arcalde, petit i grassonet, somrient mefistofélic, anava de l'un costat a l'altre atenent als que li parlaven.

I encara aquests tots eren cerimoniosos i discrets i gent de càrrec.

Sols un, un sol, arrogant, dominador amb la mirada, tenía la placidesa i la sobrietat amb un «Adiós, señores!» que feu tremolar el sostre.

Era en Bufa-núvols, que com les persones de pró, també acudía a saludar a l'arcalde.

Val a dir que pels faldons de la levita li sortía un paquet de fideus.

Potser sí que's treballa l'ésser «proveedor de la Real Casa».

❖

Que això de les escombraries torna a ser una olla de cols: ara que hi ha diners, no hi ha senders.

El día 5 del mes entrant fineix el plás senyalat a la Companyía de Sanejament per a que s'incauti de la prestació dels serveis de neteja pública i domiciliaria, qual concessió li fou traspassada per aquell senyor Serra i Sulé que en companyía del pare Román García i altres que no eren tan pares com ell l'havía sabut obtindre del nostre magnífic Ajuntament en aquella era de la pals, guix i ciment, del concurs per a Esconxadors, i de tantes i tantes cosetes, coses, i cosasses.

Fa molts pocs díes, — el día 16 — mercés a gestions d'algú que sab ont té la má dreta, — gairebé «clandestinament» i aprofitant un moment en que l'oposició pública no pensava en l'Ajuntament més que a través del vidre del plet amb el senyor ministre de la Governació, va constituirse la comissió mixta encarregada d'entendre en tot quant es refereix a la contracta de l'Ajuntament amb la Companyía de Sanejament.

Sembla que a la primera sessió de la tal comissió ja hi hagué un senyor que pretenía que a títol d'interinitat es permetés a la Societat l'incautació del servei amb els mateixos elements d'ara que «ja s'anirien substituint... l'any mai».

Els regidors de la comissió — entre'ls quals hi ha els senyors Serra i Ripoll, — van veure la jugada i varen demanar l'anar a pams, això és: que primer la Companyía exposés lo que té — si és que té res — per a complir el contracte «definitivament, abans de resoldre sobre prestacions interines».

A la sessió següent, — dissabte passat, — la Companyía contractista, veient-se atrapada va intentar la burda trama de fer veure que «donde digo «digo», no digo «digo», que digo «Diego», això és: que'l veu cantant de aquells propòsits havía parlat per compte propi i no pel comú dels representants de la Companyía; que alló no havía sigut fill d'un acord social sinó d'una manera d'apreciar les coses personalíssima. Peró la cosa tampoc va re-eixir. I van dúes!

Agafada de nou la tal Companyía, veient que la proesa disparitat de criteris dels seus representants tampoc la duia a lloc pel mar de les seves travesses intencions... ¿quina en fi? envía una comunicació a l'Ajuntament sospenent en el càrrec de vocal de la comissió mixta al «testa-ferro» que havía actuat de vocal discrepant.

El día 5 venç el plás fatal i... lo més trist és l'aigüera.

Els Fomentistes ja's freguen les mans perque: ó vénen a la Companyía al preu que els doni la gana les desferres que gasten com a material, o, lo que és millor encara: fracassa'l tan pregonat Sanejament i se li rescindeix la concessió amb l'estigma de ineptitut i imprevisió més encara que de misèria, lo qual al número 4 de certa Ronda de la Compta! Ciutat hi caurá com la grossa de Nadal. —¡Se vive!»

I, mentrestant, Barcelona cada día está més bruta i més abandonada.

I que — això no s'entén clar, — no falta qui diu que aquest desastre és un incident necessari per al previ desenrotllament de negocis de més altura... de molta més altura... a base de la mateixa primera materia... i en benefici de persones que...: ara fan el paper d'ineptes.

I, com que ens va interrompre un inoportú, no varem acabar de saber tot lo que per Cà la Ciutat es diu, o es deia, tal día com ahir.

Tot lo qual no vol dir que un altre día no's renui l'interessant batxillería.

FLIRT

El foc d'anit

A dos quarts de deu d'anit ocorregué un incendi en la fábrica de cartró que'ls senyors Soler i Campanyà, Societat en Comandita, tenen establerta en el carrer de Concell de Cent, 603.

El foc prengué tot seguit un gros increment, cremant-se gran cantitat d'existencies que hi havía amagatzemades en el dipòsit de paper de la casa, i ensorrant-se el sostre del mateix.

Es diu que l'incendi sigué casual.

Hi acudí l'automóbil de casa la Ciutat i un nombre considerable de bombers comanats pel quefe del cos senyor Boqueras.

També hi anaren forces de la guarda municipal montada i de peu.

En el lloc del succés hi havía també varies autoritats.

A l'hora d'iniciat el foc, quedá aquest totalment sofocat.

En resultá un ferit. S'anomena Pere Carreras, de 28 anys, el qual fou conduit amb l'auto de cà la Ciutat al dispensari de Sant Martí. Presentava el desllorigament d'un peu.

La fábrica estava assegurada.

Les belles festes tradicionals

La festa de les roses

Els origens

Quan dimarts, persona per a nosaltres volguda i respectada, ens parlá de la «Festa de les flors», que havía de celebrar-se com cada any en el Palau de la Generalitat Catalana, tinguerem l'idea de parlar quelcom extensament de la festa als lectors, explicant el seu origen i els anys que fa que está instituida.

Per això, ahir, de bon matí, ens posarem en «campanya», convençuts de que cercant trovaríem. Peró es cas. Devía estar escrit que aquesta vegada l'èxit no respondría als nostres esforços i no conseguirem els nostres propòsits.

Ni a la «Biblioteca Arús», ni a l'«Institut d'Estudis Catalans», ni algunes biblioteques particulars, ens pogueren il·lustrar sobre aquest punt curiós de les costums populars del nostre poble. I com que urgía veure la festa, veure les flors, i contar les nostres impressions als llegidors, obtárem per donar fi a les nostres investigacions, decidits, empró, a seguir-les amb més calma altre día, fins a saber tots els detalls de la festa.

De la nostra conversa amb alguns barcelonins que tenen de les velles coses nostres, infinitat de coneixements, no'n poguerem treure més que suposicions, algunes afirmacions aventurades, segons les quals la festa fou instituida purament per a celebrar la diada de Sant Jordi, fa anys i panys; i segons altres versions fou instituida al naixer un fill dels nostres primers comtes; i fins una altra versió diu que sigué fundada per a festejar una victoría de les armes catalanes. Com se pot veure, totes les versions tenen un fons de versemblitut, encara que no saben si cap d'elles és la veritable.

Peró, sía com sía, la festa existeix, i fa anys que's celebra i sembla que com més va més èxit obté. I com no ha d'ésser així, si ella s'avé tant amb la nostra peculiar manera d'ésser i amb el nostre caràcter, tant inclinat a adorar la llum i l'esclater dels colors, que son les flors!

El lloc de la festa

Potser que sigui debades explicar ont se celebra la festa, més tan se val. Si a la nostra ciutat hi há unes quantes dotzenes de ciutadans que ignorin que tan bella festa és fa i ont se fa, i per mediació nostra ho saben, ens veurem dispensats d'aquesta oficiositat. Peró ademés la festa té un marc tant bell, l'escau tant el lloc ont se realitza, que un no resisteix la temtació de dir-ho.

Efectivament: el patí del Palau de la Generositat Catalana es una troballa, per a tancar-hi una festa així. Sota l'arcada, al peu de l'escala i en el patí, les flors prenen una delicadesa, com posades en un altar. I així és de veritat, puix que les parets, les finestres i la mateixa escala d'un gòtic tant deficat, donen al conjunt un aire tant noble que, sembla talment que les parades de flors estiguén tancades en una gran i cisellada arca gótica.

No podía pas escullir-se un lloc millor, per a nosaltres que tot l'any tenim les flors davant dels ulls en la nostra Rambla. A ple aire son belles les flors, ho son més encara en els jardins, peró encara més en un estotx com el patí del Palau de la Generalitat, aixoplugades sota'ls plecs de l'amada bandera de Catalunya, per a nosaltres i per a tot bon catalá, cent voltes santa.

Mirada la festa, les parades de flors, des de les columnes del primer pis, des de la galería gótica, desembrussada de vidrieres antiestétiques, els ulls quedaven encegats. Quanta hermosor, i quantes belles visitantes!

Venedores i flors

«Senyoret, comprim un ram! Senyora, miri quines lilies! Senyoreta hermosa, comprim roses! Miri quins clavells més preciosos, senyor!»

Les ofertes van seguides de rialles tan insinuadores que un compra però sense ganes.

Molt belles algunes floristes, molt discretes altres, amables totes.

Alguna amb la morenor de la terra a la cara, i amb uns colors encesos com les roses i els clavells que venen.

Les roses! Els clavells! Eterna festa per als ulls, la de les flors! En el patí del Palau lluen rojes, rosedes, granate, blanques, blaves, morades, maduixa, el color més suau al costat del clavell de foc. Quin bé de Déu de liris de tots color; de camelies aristocràtiques; de rosetes especials, delicadament groguenques; de roses blanques, de roses granate, vermelles, rosa, de roses thé; de clavells de quatre colors; de lilies morades, blanques, d'altres cent flors que son tota la gamma de l'arc iris.

Les flors i els malalts

Mentres anaven de parada en parada, recreiant-nos en la contemplació de la flora bella, trobarem uns amics que recullien les flors a grans manades. Els preguntarem per qui eren tantes flors i ens contestaren que eren per a un malalt volgut, al qual se duia amb elles un raig de llum d'alegría.

Altres amics ens anunciaren que les flors eren per a les cambres dels seus malalts. Oh, qué belles i dolces deuen ésser les flors de tal día, les flors sempre flairoses i encantadores, per als malalts, les flors que recorden una festa catalana!

La concurrencia

A mig matí començá la generació a entrar en el vestíbol del Palau i tant com avançá el día, cap allá al mig jorn, la gentada entrava i sortía a corrua feta.

Després de les flors, no cal dir que'l més gai ornament de la diada eren les dónes, les dónes que duien amb la seva hermosor flaires de vida primaveral.

Les flors desapareixien de les parades, i les noies menestrales, les senyoretes aristocràtiques sortien de la festa amb toies que duien amb triomf pels carrers propers.

La concorrencia s'escampava també per les sales del Palau de la Generalitat, recorrent-les i comentant les millores que s'están realitzant. També se dirigien molts a la capella de Sant Jordi, ont se celebraven misses per a festejar la diada.

La festa popular i catalanesca cada any cobra més importancia. A la tarde la concorrencia augmentá en proporcions extraordinaries, l'animació era tant grossa, que hi havía moments que no podía donar-se un pas, contribuint a fer-la més viva la banda de la Casa de Caritat, que tocava composicions notables, en els claustres del primer pis.

Vegerem per allí al poeta de les flors, de les selves torturades i dels gnoms, l'Apeles Mestres, el qual devía gosar en la festa la sentor amable de les coses tradicionals.

El president de la Diputació, senyor Prat de la Riba, presidint la corporació, oí missa, religiosament, en la capella de Sant Jordi.

Les festes populars

La festa d'ahir és bella per les flors, és bella, com a festa catalana i ho és per ésser festa popular. El nostre poble és veritablement adorador d'aquestes festes. Corpus, Carnaval, Sant Roc, Sant Medí, la vigilia de Pasqua amb les Caramelles, Nadal, Santa Llucía, la fira de bens, la festa dels rams, la visita als Monuments, i ara la Jura de la bandera, el llançen al carrer, l'atrauen amb la seva brillantor.

La festa de les roses, té, potser com cap, un caient catalanesc. Ella recorda les centuries passades i un s'imagina, al veure la gentada aplegada en tal lloc, els díes en que dames i cavallers, amb trajos enlluernadors devíen encoltar, mentres compraven flors, el convit i oferiment de les venedores, com avui escoltem el:

—Senyoret, comprim roses! Senyoreta hermosa, miri quines camelies!

PERE DE PRADES

Secció lliure

Una indignació immotivada

La violenta rèplica del senyor R. March a un article firmat per mí apropòsit del ferrocarril Cervera-Terragona sobre unes certes paraules dedicades a Santes Creus, m'ha sorprés en gran manera. Dit senyor no ha llegit l'article que l'ha indignat tant, o si és així, no l'ha entés, ja que m'atribueix coses que no he dit. Segons declara, ell és intel·ligent en belles arts, lo qual celebro; peró ningú dirá que jo negui l'existencia de joies artístiques a Santes Creus, ni que digui mal del monestir, puix això interessa a les persones intel·ligents en art, com el meu replicant, i no a mi que sols volia demostrar que Santes Creus no donará gaires passatgers a l'any, com així és.

A Santes Creus hi há monestir i llogaret; aquest está compost d'algunes masies, poques, donant l'impressió de cosa allunyada del comerç humá; el monestir conté algunes mostres d'estil románic i gótic, com diu molt bé el senyor March, sepultures de reis, etc., peró això sols ho visiten els arqueólegs curiosos que, com saben les empreses carrilaires, son molt pocs i escassos, de manera que tals joies históriques no reportarían cap utilitat al carril. Cosa diferent passa amb Poblet, ont per l'urbanització, comoditats i passatges, hi acudeixen nacionals i estrangers tant per admirar les meravelles d'art que enclou, com per a gaudir de les vistes i delícies que'l lloc ofereix. Santes Creus, en canvi, está en runes, abandonat, inhabitat i silvestre, peró no té cap alicient, ni atrauría a ningú, exceptuant algún aficionat a l'arqueología que aniría allí com a la Meca per a admirar les mostres d'art que tanca l'ex-monestir.

Aquest és el meu punt de vista, com amb molt d'acort feia notar la direcció d'aquest diari, i com ho corroborarán els que hagin visitat aquells solitaris i desolats paratges.

Dit això, única cosa essencial de l'incident, me permetrá el senyor March que lligui alguns caps. Ha cregut despectiva la frase «alló de Santes Creus», peró no l'ha entés: «alló» s'refereix a les alabances poc verídiques que's fan de Santes Creus. Aimo com qui més les joies d'art catalanes, peró no es pot tolerar que qualsevol incompetent en arts plástiques tingui xardorositats que foren infantils, si no hi hagués l'intent de fer servir de pantalla una obra d'art per altres aspiracions que ja desfolen que no tenen rés que veure, senyor March, amb l'art, ni amb l'arquitectura, ni amb l'entussiasme desinteressat de l'artista. Se tracta del carril, i no de l'art, i des de aquest punt de vista Santes Creus no té gaire importancia i no donaría gran utilitat.

Home de conviccions, el senyor March, professa no obstant convencions errónies. He estat a Santes Creus, soc originari d'aquelles apartades selves, soc dels pocs que molts estius hi vaig, car me plau tafanejar coses velles i endinzarme per corriols poc fressats per la petja humana, sense profit per a cap carril, ja que som pocs i fem poca gent. Diu també que l'avant-projecte del senyor Garriga Massó, fa passar el traçat pel Gaiá, i no per la Conca, lo que no és exacte, puix dit projecte senyala els dos traçats, el de la Conca i el del Gaiá.

Tothom que coneix prácticament la questió, se posa del costat de la Conca de Barbará per ser raonables i justificades les seves demandes; els mateixos pobles del Gaiá, valdría més que's resignessin i no fessin oposició a la Conca, perque ni que suposessim que en l'administració espanyola hi existís tan débil noció de la justicia que aprovés els punts de pas pel Gaiá, no's faría el carril per impossibilitat, perjudicant a la Conca sense cap benefici per la seva part, tant el joc a alguna companyía interessada en que no es faci i privant a les ciutats de Tarragona, Valls i Cervera, d'aquest poderós orgue de comunicació.

No insistiré més sobre aquest incident que sols podía provocar, al cap d'avall la brusquedat d'un replicant i adverteixo que qualsevol contesta sobre la qüestió de l'esmentat carril en que hi prengui part qui no tingui condicions d'equanimitat i respecte a les persones, no agafaré la ploma per a contestar-la.

ALBERT TALAVERA

Sarral, 23 abril 1913.

De l'Ajuntament

Governació

Aquesta comissió nomená una ponencia dels senyors Juncal, Mir, Vidal i Pañella, per a que's posi d'acord amb la Cambra de Comerç francesa i amb l'Associació de Dependents de Comerç respecte'l programa i el pressupost dels obsequis que s'han de tributar als que componen la caravana de Lyó, que per Pasqua ens visitará.

Després parlá la comissió amb l'empressari del Liceu respecte l'organització de la funció de beneficencia en aquell teatre.

Societats

S'han fet les següents peticions a l'Ajuntament:

Del Círcol Odontològic, per a celebrar un Congrés dental.

De la Societat de Professors particulars, sol·licitant un premi.

De la Societat Astronómica d'Espanya i América, demanant subvenció de 500 pessetes, i una sol·licitut de l'Associació d'Amics dels Pobres, demanant l'entrega de les 20,000 pessetes que'ls hi son consignades en els pressupostos.

Diverses

Els jardiners municipals converteixen en parterre la plaça de la Bonanova.

—El senyor arcalde accidental doná ordres per a que s'arreglés l'afermat del carrer de Bailén, entre'ls carrers d'Aragó i Concell de Cent.

DE POLÍTICA

NOTES I COMENTARIS

"La Veu" militarista

En un article retolat «Els eterns separatistes», el confrare regionalista fa unes afirmacions, que encara que no són cosa nova en ell, tenen una extraordinaria gravetat per la franquesa i la claretat amb que són dites. L'article és tot ell una claudicació lamentable en la vella doctrina catalanista, un oblid covard d'antigues i no reparades injuries, un mancament a Catalunya, que veu encara davant d'ella el càstig que l'Espanya patriotera i anticatalana li inferí, amb l'iníqua llei de jurisdiccions. Però d'entre'ls paragrafs de prosa entortolligada de l'escrit, podem oferir als nostres llegidors aquest, que nosaltres ni comentarem sisquera, deixant-lo a la consideració de tots els catalanistes. Heus-el-aquí:

«En l'actual ressorgir de totes les energíes espanyoles, justament les classes militars són les més ràpidament abrivades. Es innegable, és conortador el progrés del nostre exèrcit i de la nostra marina, d'uns quants anys ençà. Fins dels estrangers comença a ésser conegut i admirat. EN AQUESTA ASCENCIÓ COLLECTIVA DE LES ENERGIES COLLECTIVES, CATALUNYA I L'EXERCIT QUI DUEN LA CAPDAVANTERA, S'HAN RECONCILIAT CORALISSIMAMENT I EL BEN ENTES ES INDESTRUCTIBLE; Catalunya i l'exèrcit estàn destinats encara a compenetrar-se més íntimament i a operar junts, la transformació d'Espanya...»

L'Ateneu Obrer

Fa molt de temps que en nostres planes ens ocupàrem d'una nova orientació que s'anava a donar a l'Ateneu Obrer de Barcelona, d'honrosa tradició neutral i laica. El president d'aquella casa, l'exregidor regionalista senyor Peris, que també's diu republicà i socialista quan convé, se prestà aleshores i s'ha tornat a prestar ara, a ésser instrument dels reaccionaris que's volen apoderar d'aquella entitat.

Quan nosaltres ne parlàrem fa temps, donaven aquests elements de negra intransigencia el primer cop a la significació tolerant i lliberal de l'Ateneu. Ara li han donat el segón cop, que pot ésser deifnitiu, si no hi ha un xic de civisme per a contrarrestar-lo, per part dels lliberals.

Consisteix aquest, segons s'anuncía en una fulla que s'ha repartit profusament, en l'ingrès a l'Ateneu, d'amagat de la majoría de la Junta i sense exposar llurs noms en el tauló d'avisos, per la singular raó de que no hi cabíen, d'una pila de persones de marcadíssima significació reaccionaria, entre'ls quals i no nomenant-ne més que uns quants, hi ha'ls senyors Dalmases, president o expresident de la Defensa Social; el catolicíssim Pla i Deniel; el famós Dr. Fuster, autor — encara que tant s'ho calla i deixa perseguir a companys seus — de l'operació a l'anarquista del Patronat contra la Tuberculosi; el comte de Santa María de Pomés, etc., etc., fins a una cinquantena.

Sembla que, contradient els Estatuts, que manen no formar part de la Junta fins a tres anys d'haver ingressat a l'Ateneu, s'ha posat o's vol posar dins l'organisme directiu a alguns d'aquests senyors, per a canviar del tot la marxa de aquella Societat.

La fulla de que parlem acaba fent una excitació al poble lliberal a ingressar en l'Ateneu i privar la maniobra clerical que's prepara.

Els lliberals i la Mancomunitat

Ahir es reuniren en el domicili del senador vitalici don Josep Maluquer, els senadors i diputats lliberals.

Hi assistiren els senadors senyors marqués de Marianao, Bosch i Puig, Roig i Bergadá, Forgas, Pons i Enrich i Balcells, estant representat el senyor Collaso pel senyor Forgas i adherit el baró de Bonet.

També hi assistiren els diputats a Corts senyors Godó, Riu, Bosch i Alsina i Dasca, estant representats els senyors Gusí, marqués de Vilanova i Geltrú i Matheu.

L'objecte de la reunió, segons declararen, era'l nomenar dos representants que en nom del partit s'ajuntessin als dels demés partits per a anar a Madrid a demanar l'obertura de les Corts i la discussió del projecte de Mancomunitats. Per a representar el partit foren designats els senyors Roig i Bergadà i Dasca.

Parlant d'aquesta reunió, deia «El Noticiero» d'anit:

«Nuestros informes particulares nos permiten asegurar que la reunión tuvo otra finalidad: la de hacer presente al presidente de la Diputación señor Prat de la Riba, que los reunidos desean como quien más que se abran las Cortes y que sea ley el proyecto de mancomunidades, pero que en modo alguno pueden adherirse al extremo de la nota oficiosa facilitada a la prensa en la que se amenaza con presentar la renuncia de sus actas todos los senadores y diputados de Cataluña sino se hace lo que se pide.

De esta parte secreta de la sesión enterará mañana el senador vitalicio señor Maluquer de Tirrell al señor Prat de la Riba en la sesión que en el domicilio de aquél se celebrará a las cinco de la tarde y a la que han sido convocados, además del señor Prat de la Riba, el senador señor Roig y Bergadá y el diputado a Cortes señor Dasca.»

Del nostre partit

En sessió extraordinaria celebrada abans d'ahir, dilluns, pel Consell Directiu de la Joventut «Ateneu Integral» del districte V, després de pendres varis acords d'ordre interior, se passà al nomenament del que ha de representar com a delegat d'aquesta Joventut en el Comité de Joventuts F. N. R. de Barcelona, recaiguent dit nomenament per unanimitat en el president de la mateixa en Jaume Mas. S'acordà enviar una calurosa felicitació al pulcre crític musical d'EL POBLE CATALÀ, el nostre benvolgut company l'Agustí Pereña, per la brillant campanya portada a cap en impedir que darrerament es profanés el Liceu amb motiu de pretendre donar-hi cine.

Dit Consell s'ha emprés ja els treballs respecte l'inaugural d'aquesta naixent Joventut.

Un mal enterat

A «La Veu de Catalunya», quan els convé per una de les maniobres a que'ns tenen acostumats, tergiversar els fets, ho fan amb gran fé, com si tal tasca fos una virtut cristiana que s'han d'esmerar en complir.

I d'aquesta conducta ne son víctimes tots els homes honrats que tenen la sort de no combregar en les rodes de moli del diari regionalista. Ara li ha tocat el torn al senyor Ferrer, el digníssim regidor federal nacionalista republicá.

Diu «La Veu», que aquest distingit amic nostre s'oposá a l'esmena que presentá a un dictamen d'Instrucció el senyor Muntañola, demanant que de 7,000 pessetes que's destinen a premis per als nois de les escoles, fos la meitat per a llibres escrits en catalá.

Això dit així tal com sona, sense cap explicació del punt de vista sostingut pel senyor Ferrer, resulta per a aquest una grossa acusació d'anticatalanisme. I aquestes acusacions contra'ls nacionalistes de convicció son les que convenen al diari regionalista, amparador de tantes claudicacions i de tants errors dels seus homes.

Peró no és això, senyors. El senyor Ferrer s'oposá al peu forçat que establía l'esmena del senyor Muntañola, per creure'l perjudicial a la cultura dels nens. Deia'l senyor Ferrer:—Deixis a la comissió encarregada d'aquesta tasca, la facultat de comprar tots aquells llibres catalans que cregui bons per al fi que se'ls ha de destinar, peró no se la forçi a comprar llibres catalans per a una quantitat determinada, puix ens exposem que per no haver-hi prous llibres de reconegut mèrit se n'hagin de comprar que, amb tot i estar escrits en catalá, no reuneixin les condicions que han de reunir tots aquells que's destinen a us d'infants.

Aquest era i no altre el punt de vista del senyor Ferrer, i qui parlá d'incomprensibles discursos mostrant-se contrari a lo proposat pel senyor Muntañola, deu estar malalt de les orelles, per lo qual li recomanem els facultatius del dispensari Oto-rino-laringológic, que, de franc el deixarán millor que no hagi estat mai.

Amb el criteri del senyor Ferrer, simple criteri, corriem un risc: el de destinar totes 7,000 pessetes a llibres catalans, sempre que aquests haguessin superat en valua als castellans. Ara amb l'esmena del senyor Muntañola correm el risc contrari: el d'haver de comprar llibres que no reuneixin condicions pel sol fet d'estar escrits en catalá.

Lo qual en bona doctrina pedagógica i cultural, sabem que s'ha de rebutjar.

Els reaccionaris

S'ha enviat aquest telegrama per alguns diputats provincials:

«Los suscritos diputados provinciales de Barcelona ruegan a V. E. que no se altere el estado legal vigente respecto al carácter obligatorio de la enseñanza del catecismo en escuelas normales. — Marfá, Argemí, Prat de la Riba, Fages, Valls, Bartrina, Pericas, Jansana, Ráfols, Isamart Cabot, March, Sansalvador, Fort, Durán y Tuloch, Durán y Ventosa, Barata y Quenalt.»

Després s'enfadaràn aquests senyors regionalistes si se'ls diu reaccionaris!

Entre les firmes no hi ha les dels senyors Verdaguer i Callís i Puig i Cadafalch. Consti en honor seu. En canvi hi ha la del senyor Sansalvador, de l'Unió Catalanista.

La festa de Sant Jordi

Ahir, en l'Associació Nacionalista Catalana, se celebrà l'anunciada festa patriòtica, que amb motiu de la diada havía organitzat la «Joventut Catalanista.»

Nombrosa concorrencia, tot ella, d'element jove, omplía la sala i dependencies de l'entitat; un esclat de ramells de roses omplía les taules, hàbilment combinades, i les banderes de l'Associació N. C., de l'Ateneu Obrer del tercer districte, i la de combat de la Joventut, adornaven la presidencia.

Començà l'acte a les deu, en mig de gran animació. En aquells moments la gentada ho omplía tot, i se sentiren grans aplaudiments, quan començà a parlar l'Emili Roig i Trius, que ho feu en nom del setmanari «Renaixement», al qual seguiren els joves nacionalistes Pons, Camps, Ferrni, Blanquer per la «Joventut Valencianista», Marcé, Daniel, Pasqual per l'Orfeó Nova Catalonia», Sariol, Cardona i Casas-Briz, que clogué l'acte, felicitant en nom de l'Unió Catalanista, als organitzadors d'aquella festa i celebrant les declaracions que sobre l'actuació de la «Joventut Catalanista» s'havíen fet.

Tots els parlaments foren aplaudidíssims especialment la declaració com a norma d'actuació de la «Joventut», partidaria de la consecució de la llibertat de Catalunya, per l'acció directa, aprovada en mig d'una gran ovació.

S'acabà l'acte enviant-se un telegrama a la Joventut Nacionalista Basca de Bilbao i cantant l'Himne Nacional Català tots els concorrents.

El telegrama es el següent:

«Euzkadi. Bilbao. Per a Joventut Basca. Joves nacionalistes catalans, celebren festa Sant Jordi, saluden joves nacionalistes bascs. — Aurrera. Joventut Catalanista.»

Varies

El senyor Oscar Avila, donarà una conferencia en el Círcol Reformista del districte VII, desenrotllant el tema: «Espanya i l'Africa.»

—Dissabte's farà un miting anticlerical en el Círcol Radical de la dreta de Gracia. Parlaràn entre altres, els senyors Puig d'Asprer i Ulled.

—Serà'l primer de maig el banquet amb que'l cassino lliberal obsequiarà al governador Sánchez Anido.

Els mareigs del embràs tant molestos com sovints, desapareixen facilment amb els **Polvos estomacals**

CASADESUS

1'50 a tot arreu y doctor Cuixart, Arc del Teatre, 21. Barcelona

Des de Manresa

El conflicte dels metalúrgics.—Miting.—Repart de socors

El passat dissapte al vespre es celebrá en el local de la Federació Obrera l'anunciat miting dels metal·lúrgics, assistint-hi extraordinaria concurrencia d'obrers.

Presidí l'acte el company Domenech i feren us de la paraula, esplicant els curs de la vaga, els companys Graells, Ullod, en representació de la Confederació Nacional de Treball; Oriola, dels Lampació de Terrassa; Busqué, de la Federació de Barcelona; Guixá, dels Matarifes de Barcelona; Oriol, dels Cerrallers mecánics de la capital i Rueda.

Tots atacaren durament als patrons metalaris i abogaren per la continuació de la vaga.

El company Domenech resumí els discursos i recabá de nou l'apoi del proletariat manresá als vaguistes, amb motiu d'haver quedat en vaga novament els que havíen sigut ocupats en les brigades de la companyía «Energía Eléctrica».

Com a conclusió, s'acordá continuar la vaga, persistint en la demanda de la jornada de 54 hores setmanals.

—Lo recaudat la setmana passada per a socorrer als vaguistes, ha sigut repartit en la forma següent: 17 pessetes a dada un dels 20 operaris i peons en vaga i 6 pessetes als aprenents, que son en número de 15.

Als vaguistes que estaven ocupats en la mentada brigada i que foren despedits abans d'acabar la setmana, se'ls ha entregat la cantitat suficient fins a fer les 17 pessetes donades als demés.

Els fideuers

El passat divendres al vespre celebraren una entrevista en el local de la Cambra de Cómerç els representants de la Societat de Fideuers amb els patrons del ram, per a estudiar les bases de millorament de condicions de treball que'ls tenía presentades la Societat.

Després de discutir amigablement bona estona patrons i obrers arribaren a un satisfactori acord, firmant uns i altres les següents bases de treball que enclouen la major part del contingut de la demanda i que comensará a regir des de aquesta setmana:

1.ª Reconeixement de la Societat Obrera.

2.ª Concessió de la jornada de 10 hores els díes feiners i de 3 hores els díes festius d'entre setmana.

3.ª Augment d'un ral diari en el jornal.

4.ª Tant els treballadors «setmanals» com els que vagin a jornal, cobrarán amb un 50 per 100 d'aument sobre'l jornal, les hores extraordinaries de treball.

Del Govern civil

El governador a Madrid

Conforme tenim anunciat, ahir marxá a Madrid el governador civil senyor Sánchez Anido.

Anaren a l'estació a despedir-lo els alts empleats del Govern i els quefes i oficials de policía i seguretat.

També hi havía l'arcalde senyor Collaso.

Fins al baixador del Passeig de Gracia acompanyaren al governador, els senyors Millán Astray i Die i Mas, el darrer dels quals s'encarrega del manament de la provincia mentres i tant que'l senyor Sánchez permaneixi ausent.

Pasquins

Al jutjat de guarda ha sigut enviat un dels pasquins que s'han trobat enganxats en varies parets de Sant Martí.

L'inscripció que porten escrita, és impresa, els encapçala el títol «Remember» i per firma, diu: «La justicia».

Al peu, se llegeix: «Imprenta de la Libertad».

El text de dits pasquins conté certes amenaces.

Instrueix dil·ligencies el jutjat del Nord, secretaría del senyor Clavería.

De vagues

Ahir nit es reuniren els obrers fundidors de Badalona per a acordar les bases que tenen en projecte presentar a l'aprovació dels patrons.

Per al cas de que aquests no les acceptin es prepara un miting en el que hi pendrán part delegats de Catalunya, Valencia, Saragoça i altres ciutats.

—En el Govern civil s'ha rebut un telegrama del quefe del lloc de la guarda civil de Premiá de Mar, participant haver sigut firmades les bases que han posat terme al conflicte que durant alguns díes ha existit entre'ls patrons i els obrers de dita localitat, comprometent-se en elles els primers a augmentar un ral en el jornal diari dels segons.

El susdit quefe exposa ademés en el seu telegrama la creença de que en breu quedará també solucionat el conflicte dels agricultors de Vilassar.

Notes varies

La guarda civil de Manresa dona compte d'haver detingut en l'estació férria d'aquella ciutat, al jove Ramón Bielsa, de 17 anys veí de Barbastre, qui havía fugit de la casa paterna. Estava reclamat pel jutjat d'aquella població aragonesa.

—Pel Govern civil ha sigut remesa a l'Ajuntament una instancia de la Companyía de Tramvíes, sol·licitant una prórroga per a la construcció de la línia de Sans a Coll Blanc.

—L'individu italiá, detingut pel senyor Millán Astray el matí del día de la Jura de la bandera, ha sofert deu anys de presiri a Italia i está reclamat per les autoritats franceses d'Orán, d'ont havía fugit per a venir a Barcelona.

—Des de aquesta data i hores d'onze a una, queda obert en aquesta oficina, el pagament de l'augment gradual de sou en concepte d'Escalafó provincial, corresponent a l'any 1911, i s'espera que dins de pocs díes se podrá satisfer també el de 1912.

—El senyor Die i Más ha referat les ordres a l'inspector de seguretat per a que's espectacles acabin a l'hora senyalada pel reglament corresponent.

—Per la policía ha sigut denunciat al jutjat don Josep Vidal per intrusisme en medicina.

—S'ha posat la nota de presentació als estatuts de la societat «La Justicia».

—Ahir celebraren reunió les següents societats:

Cafeters i similars de Barcelona, Art Fabril La Constancia, Estampadors, cilindradors i aprestadors, La Violeta i trust dels «Tenorios».

—Per haver-se comprovat per segona ve-

PLANA DEPORTIVA

La gimnasia i el sport baix el punt de vista moral i social

L'utilitat de la gimnasia i el sport baix el punt de vista físic, considerat purament com a element de salut i vigor, i, com a tal, regenerador del cos, és indiscutible, tots ho sabem i ho veiem; però l'utilitat del sport no deu concretar-se an aquest circol fisiològic de perfeccionament físic. Un altre objecte té més interessant, i sa utilitat deu considerar-se baix el punt de vista moral i social. Gran és el bé que la gimnasia i el sport poden reportar a la societat en aquest sentit moral i poden influir més de lo que a primera vista sembla en el benestar de cada hú en particular i també de la societat.

L'educació física té, indiscutiblement, una importancia colossal i deu començar en el breçol al mateix temps que l'educació moral; això és per demés sapigut i problema de suma importancia, al que dediquen cents de volums les firmes mèdiques més autoritzades de totes les nacions, parlant-nos ia de l'alimentació en general, de l'higiene respiratòria de les passejades, la seva duració i qualitats al sol i a l'ombra, dutxes, banys, època i manera d'ensenyar a caminar als nens, etc., etc.; es a dir, comprenguent tot lo que per l'higiene i dintre d'ella per el desenrotllo físic, allunyi al noi de tot germe de perilloses enfermetats i el faci creixer robust.

La conservació de la salut és un deure i tot lo que puguí contribuir an ella és important, encara que sigui baix el punt de vista moral, puix si la materia no produeix pensaments, les alteracions d'aquésta i llurs enfermetats influeixen notablements en aquélls. Quants homes per manca de robustesa i salut, se veuen en la precissió de renunciar a treballs que serfen útils a la seva familia i a la societat.

El tipus cerebral, diuen els fisiòlegs, es el dels literats, dels artistes, dels homes de talent; i veritat es que aquests solen esser pobres de cos si se'm permet l'expressió, de quebrantada salut, a lo qual contribueix moltíssim el desequilibri que necessariament deu experimentar el que, mentres fa treballar excessivament a la seva imaginació, deixa inactius els seus muscles; an aquests homes es als quins se pot aplicar amb oportunitat allò de que «el cap se menja el còs». Si la gimnasia i el sport son medis per a contrarrestar aquest desequilibri, com ho son, si poden evitar aquests mals, ha de convenir-se en que l'exercici té una trascendencia moral no degudament apreciada encara, atesa l'indiferencia amb que molts la miren.

Quantes vegades també, en moments de perill, un home fort, robust, acostumat a la gimnasia i al sport pot fer amb feliç éxit un bé al proisme, que difícilment el farà el que no posseeixi aquesta qualitat. Deixar-se anar per una corda fins a les profonditats d'un pou o pujar fins a un tercer o quart pis per a salvar a un semblant en cas d'una imprevista desgracia o incendi, és cosa facil per a un gimnasta, pot llençar-se a fer-ho amb la seguretat de que l'éxit més satisfactori coroni la seva empresa. Podrem dir lo mateix del que no estigui acostumat an aquests exercicis? Se dirà que el que posseeix un bon còr no repara si sortirà bé o malament de son comés, sinó que's llença sense considerar el perill. Això és cert; però si veig, per exemple, a un infeliç que està lluitant amb les ones, a punt d'ofegar-se, no n'hi ha prou amb que jo desitgi de tot còr salvar-lo; és necessari que jo sàpiga nadar; sense aquesta qualitat, encara que'm deixi guiar pel meu sentiment humanitari i faci gustós el sacrifici de la meva vida, serà un sacrifici estèril i de tot punt inútil, ja que no lograré l'objecte pel qual exposo la meva existencia.

Aquest bé moral que l'educació física pot produir individualment, ja retornant la salut i l'alegria al que's troba mancat d'elles, ja contribuint a la realització d'heròiques accions, deu esser encara més notable per a la societat en general.

Aixís com eminents fisiòlegs han publicat savis preceptes, no sols per a la conservació de la salut, sinó també per a fer que l'home creixés robust i fort i pogués transmetre aquesta important qualitat a llurs fills, no han mancat cèlebres llegisladors que han dictat lleis especials encaminades an aquest objecte. El pensament de dotar a Sparta de ciutadans forts i invencibles, portà a Lieurgus fins a abominables exageracions. El nen que naixía feble devía morir, llençant-lo des de el Taigetus. Aquell a qui el magistrat considerava digne de viurer, després de rentat amb vi, se'l col-locava sense faixes ni robes dintre l'escut de son pare.

Però deixant apart aquestes exageracions i barbres costums, és evident que a l'acostumar als spartans des de nois a tota classe d'incomoditats, la prescripció del luxe en el vestir i la sobrietat en el menjar, no sols tenía per objecte formar ciutadans forts, sinó que hi havía també en això un fi moral, que era el allunyar-los de l'afeminament i de la debilitat, que fan a l'home feble i engendren el vici, causes que influeixen notablement en la debilitat i impotencia de les nacions. La vida regalada, l'oci, l'afeminament, destrueixen els pobles i els posen a mercè de llurs conquerdors. L'historia està plena d'exemples que proven que com més afeminades han sigut les costums d'un poble, més aviat han caminat cap a la corrupció i la ruina.

L'home afeminat, aquell que, com la més remilgada dama, passa hores senceres en el tocador, que tem exposar-se als raigs del sol per a que no alteri la blancor del seu cutis, es sempre mirat amb desdeny pels demés ;sembla que no és digne d'ésser home. Al contrari succeeix amb el que'l treball i la fadiga, o una vida menys afeminada ha dotat de qualitats físiques en armonia amb el sexe a que perteneix.

Els que per la seva professió, no posseeixin equestes qualitats que dóna el treball, treben en la gimnasia i el sport un equivalent. El còs s'endurein i's fa menys impressionable i arriba a ressistir millor, no sols les impressions atmosfèriques i les fadigues que tal vegada pugui vèures en el cas de soportar, sinó també les impressions morals.

No crec necessari aquí parlar de l'influencia inmensa que l'exercici té en la joventut per a apartar-la dels vicís que arrelen en aquesta edat; tots els higienistes, tots els metges ho indiquen, per a que, units al consells morals produeixin saludables efectes.

Els cassinos i els cafès son llocs aont s'hi respira aire impur, perjudicial a la salut. Allí, la discussió exacerba les passions, i quantes vegades un vici detestable, el joc, perverteix a molts joves, i porta la miseria i el plor a moltes families. El sport i la gimnasia ,son, pel contrari, diversions completament ignoscentes. Allí regna la major armonía: vells, nois i joves se confundeixen tots; fins els homes més formals deixen a un cantó les etiquetes i la gravetat, per a convertir-se en nois. Cada un fà lo que pot segons llurs forces incitant-se uns a altres a midir-les amigablement, emulació que, no traspassant els límits de la prudencia senyalada, son lloables, per a estimulars als desconfiats, als indolents.

La tristesa i el mal humor se dissipen fàcilment entre'ls dedicats an aquests exercicis; si causes poderoses tenen sotmès el còr en la melancolía, se veu obligat a pendre part en les expansives bromes dels demés i a figurar en elles, sinó com autor, com espectador, logrant així, sisquera per uns moments ,distreures dels seus pesars.

Ja casi agotades les forces després d'un rato de gimnàs o d'un exercici deportiu, l'individuu se troba més àgil, més inclinat al treball, menys peresós i havent adquirit una bona dosi de salut. L'esperit se troba més animat, despertada l'imaginació, i el còs millor disposat al descàns.

Arribada l'hora del sòn aquest se presenta més tranquil i reparador i dona lloc a la reacció física i moral, tan necessaria a la salut i al benestar.

DOCTOR A.

(De «Euzkadi», de Bilbao).

Del darrer partit

Impressions i comentaris

Heusaquí una altra volta el nostre públic engrescat amb els sensacionals partit que'l F. C. Barcelona ha tingut el bon acert d'organitzar contra'l famós equip del Nord d'Anglaterra el Crook Town.

I és que després del forçós dejuni que temporada hem hagut de sofrir, un no pot resistir-se d'aplaudir les brillants jugades que en el partit de diumenge se vegeren.

Com indiquem amb el títul, avui ens acontetarem a reculir qualques impressions i a fer alguns comentaris sobre'l partit de diumenge. Això no serà obstacle perque quan hagim pogut formar una més extensa opinió, dels equipiers anglesos, ne parlem més extensament.

Aquesta pseudo-crítica, avui sols va dirigida a jugadors d'aquí.

⁂

Un, dos o tres jugadors naturalment que sempre ajuden a fer més soportable un partit.

Però en la forma que ho ha fet el Barcelona dubtem que dongui resultat pràctic.

Després de tot la força més considerable d'un equip es l'unió, el conjunt, la veritable homogeneitat entre'ls que'l formen.

I quin dels nostres Clubs pot vantar-se de posseir un equip amb aquestes condicions? Cap.

L'equip del Crrok Town és el per nosaltres somniat.

Quan fan un goal no es pas obra d'un jugador sol; es la tasca de tots; és l'equip de conjunt que sense grans especialitats s'emportarà sempre la victoria.

No és suficient tenir un bon devanter centre per «fer» goals, com se diu vulgarment.

Es precís que'ls seus interiors sàpiguen aprofitar totes les passes i que'ls extrems centrin bé i oportunament.

Però una bona linia de devanters no és pas suficient; ne necessita una altra de mitjos que li sàpiguen passar i passin.

Un equip que disfruta de bons mitjos i de devanters inferiors está salvat, és preferible a que sigun el revés, car allavors la seva victoria serà bon xic més difícil.

Els devanters exigeixen moltes qualitats, i no obstant tots sos esforços foren vans si no fossin ben servits pels mitjos.

El paper d'aquests és doble; durant l'atac han de fer de devanters; en el joc de defensa, se converteixen en backs. Un mig sofreix les fadigues i preocupacions del devanter i del defensa; per lo tant la primera qualitat del mig és la resistencia.

A l'esforç de velocitat s'hi ha d'afegir un treball de força; reben els xocs i els tornen, puix con ells els encarregats de desfer la linia d'atac contraria.

Els tres mitjos son l'espina dorsal de l'equip; és sobre d'ells que tots els altres equipiers hi troben el punt d'apoi.

Una altra qualitat important del mig es la decisió.

Son treball és obscur i constantment ha de canviar de lloc que és lo que més el distingeix.

La passe ràpida, precisa, baixa i rasa que sols permeti a un devanter de sortir immediatament sense donar a sos contraris el temps d'arribar.

Heusaquí lo que caracterisa al mig. I fou aquest el joc que desenrotllàren els anglesos.

Succeeix lo mateix amb els nostres?

El Barcelona té actualment dos mitjos extrems formidables; en Rositzky i en Greenwell. L'un ens dona l'impressió d'un joc excessivament brutal, del que necessita fer ús de totes ses artimanyes per a marcar degudament.

L'altre ens dona idea del veritable joc joc de mig ;marca i fa servir el dribbling com una de ses principals armes; totes ses passades son ràpides i baixes.

Per aquesta banda, doncs, el Barcelona pot estar satisfet.

Un altre dia estudiarem més llargament an en Bori, Castejón, etc.

Però avu ino volem deixar de tornar a felicitar an aquéll; com ja deiem en Bori se mostrà una altra vegada un gran jugador; es cert que amb son afany de marcar se deixa perdre bones ocasions per centrar amb més força i rapidesa; però estem segurs que amb un constant entrenament aquest defecte se'l corretgiría ben aviat.

I més ell que's demostra tan obedient a totes les ordres del seu capità.

Potser lo que més ens ha guiat a fer aquestes impressions i comentaris ha estat el volguer estudiar amb més detenció al mig centre del Barcelona.

Es un gran mig en Massana?

Creiem que no; és un shootador de rases i prou. An això està tota la seva especialitat; an aquestes canonades que si bé son d'efecte per la galería, els seus resultats son nuls la major part de vegades.

Molts recomanen aquest shoot sempre i quan el terreny ont se jugui estigui més o menys fangós. A Italia s'accepta tant aquesta teoría que en els matchs internacionals que disputa amb altres nacions elegeixen sempre dos classes de mitjos: els per camps forts i pels camps humits.

Però en lo que ningú discrepa es que en camps en estat normal (sec) el joc dels mitjos especialment ha d'ésser sempre baix, arràn de terra, i la passa ha d'ésser precisa, ràpida, etc. I en Massana no passa casi mai; el principal defecte d'un mig centre...

Tampoc té ell decissió; lo que li hauría d'ésser instantàni, doncs succeeix tot lo contrari.!

El més important enemic en que ha de topar un devanter centre contrari, és precisament amb el mig centre.

Per lo tant el que l'ocupi haurà de tenir molta astucia, canviar continuament de joc, puix aquest no s'ha de reduir solament a shootar i prou; sinó a burlar als que sempre més lluny han d'ésser del seu goal.

En Massana, dribbla, això sí, amb un acert extraordinari; però el dribbling té d'ésser ràpid: el sol temps de desorientar al contrari i passar; però ell s'hi engresca excessivament. L'abús del dribbling es sempre criticable, perque sempre dóna mal resultat, però ho és més en el mig centre «A l'esforç de la velocitat s'hi ha d'afegir un treball de força» deiem més amunt, i en Massana no és pas dels jugadors que s'hi tira amb més braó a la pilota...

En Massana és un bon jugador, degut solsament a ses admirables disposicions físiques; però el seu treball es poc pulit.

Sa educació sportiva no tingué mai el mestre que requería; per això amb aquestes notes no'ns hem pas proposat donar-li concells de cap mena; puix ens fem el càrrec que necessitaría una gran força de voluntat per corretgir-se els defectes que tant enlletgeixen son treball. Ademés això es sols una opinió i no volem pas erigint-se en mestres...

Sabem que l'opinió que donàvem sobre en Smith, que com se recordarà debutà diumenge, fou bastant discutida.

Nosaltres no deiem, ni molt menys que en Smith no era un gran jugador. Ben al contrari: puix ferem notar que jugava amb moltes desventatges; peró sostenim que descomptant això, a jutjar per lo que havía fet durant el partit no era el tant famós jugador que s'ens anunciava.

I fins direm que en la segona part no aprofità pas les ocasions que tant magistralment li arreglava l'Allack.

Si com es probable, diumenge vinent en Steel juga d'interior podrem formar un concepte més llarg den Smith, que no duptem sigui una eminencia en l'art del foot-ball.

Es d'esperar que ja en el partit d'avui ens donarà ocasió de demostrar ses brillants condicions.

L'Apolinari, diumenge se trová completament estranger al joc del seu centre, tenint que recorrer a un joc excessivament personal per a no descompondre el quadre; en Peris fou dels que més se ressentí de la mala tàctica den Apoli molt comprensible i per la que'ns guardarem bé de censurar, puix tenim de fer-nos càrrec de la seva situació.

En Steel obtingué delirants ovacions puix la defensa del goal que feu en la segona part fou ben espléndida.

De tots modos convindría que la Junta del Barcelona no's fes il-lusions i que definitivament dirigís tots els esforços en buscar equipiers suplents que en el cas den Reñé poguessin desempenyar el seu comès en conciencia.

S'estalviarien molts mals de cap, i fins algunes altres coses.

Es un concell d'amic.

VICENS BERNADES.

ECOS

Un benvolgut confrare deportiu que's publica diariament, ha trobat al fí lo que en llenguatge vulgar se'n diu un «canto». Aquest és don Francisco A. Canto Arroyo.

De la ploma feconda d'aquest il-lustre periodista ragen els articles, abundosos com una deu d'aigua inextroncable, sobre totes les materies hagudes i per haver que al sport fan referencia. Nosaltres ens hem admirat més de quatre vegades de la liberalitat amb que aquest bon xicot prodiga la seva prosa. Es cosa ja conmetudinaria. Agafem el diari de referencia i, desseguida que veiem en primer terme, un article llarg ja ho diem sense mirar la firma: es den «Canto». I efectivament no falla. En «Canto» parla de ciclisme, d'automobilisme, de motociclisme, de turisme, etc.

Però l'altre dia volgué ficar-se en la nàutica. I sense encomanar-se a Deu ni al diable, va i escriu lo següent:

«Hasta ahora, para hacernos cargo de las fiestas náuticas, nos era preciso conformarnos con la contemplación de unas reseñas gráficas de cualquier puerto del Norte, de cualquier trozo de mar privilegiado por las circunstancias que todos conocemos; ahora Barcelona va a contar con uno de los Clubs de mayor importancia, a partir de estas fechas, el deporte náutico de Cataluña podrá marchar en la digna compañía de los Clubs del resto de España, del resto de Europa.»

De manera que les regates de vela i rem que anyalment organitza el R. C. M. (abans R. C.) no son gran cosa, per lo vist. Sobretot les darreres, les de rem, a les que hi han concorregut formidables equips estrangers com els de Lió, Baiona, Nica i Roma i el millors equips espanyols, i que han sigut presenciades cada vegada per milers de persones, no signifiquen, pel senyor «Canto» absolutament rés.

I nosaltres que'ns pensàvem que'ls nostres bogadors eren els campions d'Espanya....

Decididament, d'aquí endavant, abans de parlar de nàutica, procurarem consultar-ho amb «don Francisco A. Canto Arroyo». No fos cas que'ns equivoquessim.

⁂

Ja teniu a Barcelona lo que'ns mancava per a completar la nostra personalitat sportiva: un Club de Boxa. Però, un Club de debò; amb «ring» i professors i fins cops de puny fora del reglament.

L'altre dissabte tinguerem ocasió de presenciar diversos assalts entre'ls socis aficionats. Alguns d'ells, molt ben practicats i amb una legalitat i mètode realment lloables.

Emprò, és lo que deiem al principi. No sabem si per allò de que som llatins i estem molt a la vora de l'Africa, que al final de la festa del Club Pugilista del carrer d'Aribau, presenciàrem un match que'ns temiem acabés en punta.

Eren «aux prises» els senyors Armengol i Armangué, els quals se veu que estàn allò que se'n diu «a mata degolla», car se clavaren ama serie de mormes, sense art, i sense traça, que, la veritat, allò semblava més aviat un safreig que un «ring».

Recomanem a Mr. Tomy Berton que procuri refrenar els instints dels seus deixebles, o sinó un dia n'hauràn de treure algún amb la «camilla» de la Casa de Socors.

⁂

Segons se'ns diu, s'estàn fent gestions per a que'l notable jugador anglès J. S. Smith que'l diumengé passat formà entre els devanters del team del «Barcelona», se quedi a la nostra ciutat figurant en el susdit team fins que en Steel estigui ben restablert de son accident.

Celebrem la nova, car el jugador esmentat és un dels millors que hem vist a Barcelona des de que'ls nostres Clubs principals tenen la costum (bona o dolenta?) de fer figurar en llurs fileres jugadors britànics.

⁂

El nou edifici del R. C. M. de B. no podrà inaugurar-se com volien els entusiastes socis directors per les regates de vela. Tampoc podrà inaugurar-se per les de rem, car les obres estàn molt atrassades.

Això no serà obstacle per a que les obres del «Palau de la Nàutica» (com l'anomenen els seus aixecadors,) segueixin endavant amb gran activitat i potser no triguem gaire en veure inaugurar-lo sense regies visites ni pretencioses exhibicions semi aristocràtiques.

⁂

Entre'ls nostres foot-ballistes se comença a parlar i ben seriament de la lànguida vida que d'un temps ençà porta la F. C. C. F. que tant bellament començà la temporada.

Si bé es cert que excepte la del senyor Brú, cap més de les dimissions que s'anuncieven aportunadament no s'han confirmat, se diu que aquest retraiment és degut a no haver-se pougt portar a la pràctica rés de lo que's proposava.

Ademés el Campionat de Catalunya va transcorrent sense entusiasme per part de ningú. No fa pas gaires dies en un grupu de ben informats s'assegurava que la dimissió del Secretari era deguda a causes molt diferentes de les que ell deia en la seva carta. Es tal vegada que l'ausencia d'alguns Clubs han contribuit a perjudicar la taquilla?

FOOT-BALL

T. B. H. – BARCELONA. — Aquest anunciat partit se celebrà el passat diumenge en el camp del T. B. H.

El match satisfé moltíssim a la concorrencia, que no obstant acabar amb la victoria del Barcelona per 4 goals a 1, se vegeren magnífiques jugades per ambdós bàndols.

Malgrat la superioritat de llurs contraris, els T. B. H. realitzaren sovintment perilloses excursions als dominis contraris.

El Barcelona tingué que multiplicar-se puix sos contraris atacaren furiosament.

Tots els equipiers foren molt aplaudits.

EL R. C. D. ESPANYOL. — D'un confrare retallem lo següent:

«De personas que nos merecen toda clase de respestos y entero crédito, sabemos que, en la Junta general que dentro de breves días se verificará en el simpático «Real Club Deportivo Español», presentarán la siguiente candidatura:

Presidente, don Victoriano de la Riva: Vicepresidente primero, don José Ciudad; Vicepresidente segundo, don Santiago de La Riva; Tesorero, señor Hardoy Tizol; Secretario, señor Modico; Vicesecretario, don Evelio Doncos; Contador, Sr. Crespo.

Del nombramiento de vocales, aún no se sabe nada.»

A SABADELL. — En el camp del Centre de Sports se jugà'l passat diumenge l'anunciat partit de foot-ball entre els primers teams del «Manresa» i «Sabadell», resultant vencedor el Sabadell per 9 goals a 0.

A FIGUERES. — Diumenge els «Desenganyats» del S. C. A. derrotàren al primer team del Figueres Sport, per 3 3 goals a 1. El match se jugà en el camp d'aquélls.

Els teams:

«Desenganyats»: Ibañez - F. Sunyer, Estartús - Bisbal, Giménez, Foraster (sap.) - Pararols, J. Sunyer, Serra, Comas, Canadell.

«F. S.»: Caner - Cortada, Claparols - Falcó, Costa, Forment - Fortunet, Capmany, Estany, Coll (cap.), Aiguabella.

Trien camp els del «S. C. A.» i juguen a favor de vent que bufa fort. En J. Sunyer arreplega la pilota molt aviat i arrenca sense éxit.

En una embestida dels devanters vermells en J. Sunyer marca goal. Més tart en una arrencada d'en Serra, s'ha de sospendre el match un moment per a que en Carner se refassi. Entre en Sunyer i en Serra fan tres arrencades més, sense resultat.

Arriba la mitja part amb el resultat de 1 a 0.

Sembla que mirat aixís, el ratllats s'hagin de remontar a favor del vent, prò no, els vermells se fan perillosos i obliguen a que en Costa fassi un «penalty» que tira en Canadell i marca.

Els del «F. S.» apreten de valent i una passada d'en Capmany, represa per en Aiguabella «off-side» no pot ésser passada per l'Ibañez.

En Estany, que juga molt bé, tira alguns shoots bonics que, o son parats magistralment per en F. Sunyer (mal m'està el dir-ho), o van fora.

Dugues arrencades d'en Serra, se perden per falta de costum de l'interessat.

Una passada den J. Sunyer, la replega en Bisbal per a marcal el tercer.

Una altra passada den J. Sunyer, l'aprofita en Foraster per a marcar; el goal no és concedit, per estar en Foraster «off-side».

I amb el resultat de 3 a 1, en Teixidor que feia de referée xiula el final.

Tots ho varen fer bé.

DES DE TERRASSA. — El diari de Barcelona «El Sport» té un corresponsal a nostra ciutat que cada vegada que ha parlat del partit de campionat celebrat entr'l «Mercuri» i el «Tarrasa» carregà tot el mort de l'escàndol que hi hagué an el públic i jugadors nostres, retreient les cargues que donaven els nostres, que si alguna n'hi hagué fou en defensa propia contestant a les que'ls jugadors del «Mercuri» donaven sense tò ni sò. Ells foren qui començàren amb una carga brutal donada an en Llissó que casi l'impossibilità de continuar el partit; ells foren els que contestaven a les protestes del públic amb paraules i gestos indecents; i el foren els que d'una manera covarda i descarada entretenien el joc tirant les pilotes a «aud», procedment que pot ser molt legals peró que'ls nostres no han usat mai. Això, aquell fill de «nuestra querida Tarrasa» no va saber-ho veure i en canvi proclamà campió de la tercera lliga an el Mercuri, equip que encara li falta jugar un partit i per lo tant no se sab encara si el guanyarà i que té pendentes de resolució tantes protestes com partits ha jugat.

Aquest comportament no sabem explicar-nos-el, a no ser que ho digui tot la gazetilla que més avall de la ressenya aludida i en la mateixa correspondencia publica «El Sport» i que copiem:

«Nuestro compañero y amigo señor Argemí sabemos figurará durante su estancia en la capital en las líneas del «Mercurio F. C.»

ESTRANGER

BELGICA – HOLANDA. — Se calculen en 15,000 espectadors els que presenciàren aquest match jugat diumenge 20, a Zwolle, que fou interessantíssim, havent guanyat la Bèlgica per 4 goals a 2.

A la fí de la primera part el «score» era ja de 4 a 1, obtinguts, els d'Holanda per un penalty, i els belgues d'un fenomenal shoot del mig dreta el primer i d'un corner el segón.

Després de la mitja part ,l'Holanda se mostra molt perillosa, no poguent marcar més que un altre goal, obtingut per Groot que fou l'hèroe de la tarde.

Com que en breu alguns dels jugadors que prengueren part en aquest sensacional partit han de venir a Barcelona, publiquem a continuació el team dels vencedors.

Leroy (Union Saint-Gilloise); Zwartenbroeck (Daring), Hubin (Racing CB); Thys (Union Saint-Gilloise), Bossaert (Daring), Brackman (Daring); Bessems (Daring), Nico (Léopold), Brebart (Daring), Musin i Hebdin (Union Saint-Gilloise).

El que representava l'Holanda estava format per:

Gobel; Wynveldt, Bosschart; Boutmy de Korver, Byvoet; Van der Wolck, Westra, Van Holth, De Groot, Jan Vos i Bouvy.

FRANÇA – LUXEMBURG. — Aquest match se jugà diumenge a París, amb el triomf dels francesos per 8 goals a 0.

A jutjar per aquest resultat se veu que'l match degué ser tant divertit com ho fou aquell en que Catalunya anà per primera vegada a París.

En la primera part se feren dos goals i els restants en la segona.

Stumper, el porter dels vençuts, fou l'hèroe; els demés, uns maletes.

ITALIA – BELGICA. — Per aquest match internacional que's celebrarà el vinent maig a Turín, la Federació Italiana ha compost el següent equip:

Porta: Campelli (Internazionale).

Defenses: Valle (Pro Vercelli), Devecchi (Milán).

Mitjos: Ara (Pro Vercelli), Milán I. (Pro Vercelli), Leone (Pro Vercelli).

Devanters: Milano II (Pro Vercelli), Berardo (Pro Vercelli), Fresia (Doria), Rampini (Pro Vercelli), Cornu (Pro Vercelli).

Aquest mateix equip jugarà el dia 11 un match amistós amb el Reading, equip professional anglès.

A ITALIA. — El match eliminatori del Campionat entre'l Pro Vercelli i el Milán, que tanta espectació havía despertat entre'ls foot-ballistes italians, acabà amb un empat a 0.

A SUIÇA. — En les semi-finals del Campionat de Berna, triomfà el Montriond Sport per 5 goals a 4.

La copa d'Anglaterra

TRIOMF DE L'ASTON VILLA

La final de la Copa d'Anglaterra que's disputà el dia 19, despertà un entusiasme boig entre'ls foot-ballistes anglesos.

En més de 100,000persones s'avaluà el nombre d'espectadors que's congregàren en el Crystal Palace.

Feia molts anys que les finals de la Copa no havien despertat una tant gran espectació, puix poques vegades han estat els equips favorits del públic els que s'han oposat l'un de l'altre.

Des de Sunderland, situat ben al Nord d'Anglaterra, foren a mils les persones que's traslladàren a Londres per a presenciar el match.

Si bé ja en un principi era l'Aston Villa el que tenía més apostes a favor seu, la victoria era un xic difícil d'augurar puix ambdós rivals compten amb un passat ben gloriós.

El Sunderland per primera vegada s'ha classificat per a la final: el Club del Nord-Est fou eliminat tres vegades en les semi-finals però el seu record a la Lliga és també molt gloriós, puix diferentes vegades ne guanyàren el Campionat i acabàren sempre en els llocs d'honor. En canvi l'Aston Villa ha guanyat varies vegades la Copa i la Lliga, i en un sol any guanyàren ambdues coses, fet únic en els anals del football anglès.

Per no fer massa llarga aquesta crònica no'ns volem detindre en publicar la serie de partits que ambdós Clubs han celebrat havent fet una temporada en extrem remarcable.

Els dos equips que lluitàren estaven compostos per jugadors que actualment disfruten de fama casi mondial.

Sam Hardy, el porter de l'Aston Villa, ha estat varies vegades internacional, havent pròs part en el match contra Escocia.

En Butler que ho és del Sunderland, se'l considera un gran goaleer però amb el sol defecte de refiar-se massa del seu peu.

La línia de backs se considera més forta i potenta la dels vençuts.

En canvi en els mitjos l'Aston Villa tenía certa superioritat si bé no comptava amb cap notabilitat com és el centre dels contraris en Charlie Thompson que s'el considera un dels mellors del món.

La línia de devanters del vencedors era veritablement formidable. El més gran elogi que s'els hi pot fer es de que tots han estat internacionals.

En quant a la del Sunderland es més lleugera però compta un interior esquerre també internacional que s'el calcula un dels més formidables shootadors.

⁂

Com ja hem dit se calcula que'l match fou presenciat per més de 100,000 ànimes, lo que si no recordem mal no és encara el partit que hagi batut el record de concorrencia a Anglaterra, ont s'han fet partits davant de 125 i 130 mil persones. De tots modos no deixa d'ésser una xifra respectable la queen aquest match assistí.

Se produiren diversos accidents havent-se tingut que lamentar una desgracia per haver-se enfonzat una de les tribunes més atapaides de públic.

Ja molt abans del kick-off tinguèren que ésser socorregudes moltes persones desmaiades.

El match començà a les 3'25, havent-se aliniat els equips en la següent forma:

«Aston Villa»: Hardy; Lyons i Weston; Barber, Harrop i Leach; Wallace, Halse, Hampton, Stephenson i Bache.

«Sunderland»: Butler; Gladwin i Ness; Cuggy, Thomson i Low, Mordne, Buchan Richarson, Holley i Martín.

Surt el Sunderland que prova d'arribar als dominis den Hardy, però els seus defenses no'l deixen pas entrar en joc.

Els mitjos de l'Aston porten la pilota als seus devanters que comencen un atac encara que lent fadigadíssim.

D'ambdues parts se veuen jugades magistrals i atacs rapidíssims que sovintment fan entrar en joc als porters, no obstant, se senyala el half-time sense que cap dels dos bàndols hagi pogut traspassar la porta.

Al rependres el partit el joc se veu igualadíssim per ambdues parts. L'Aston se veu seriosament amenaçat a causa del bombardeig dels contraris que aprofiten desesperadament l'ausencia den Hardy.

En condicions més iguals la linia d'atac de l'Aston comença un joc de passes i dribblings perillosíssims.

Barber passa a Wallace que centre; en en Halse se precipita i entra l'únic goal d'un «head» terrible. Al cap d'onze minuts acaba el partit, que fou animadíssim fins a la fí.

Durant el match hi hagueren molts moments que'ls mateixos partidaris de l'Aston Villa no creien que'l match acabés amb una victoria per ells, car n'hi hagué que'l Sunderland atacà amb una impetuositat terrible. Igual que guanyà l'Aston Villa podíen endur-sen la victoria els nortenys.

RUGBY

ESTRANGER

EL CAMPIONAT DE FRANÇA. — Diumenge a Colombes, davant de vint mil persones, el Sporting Club Universitairi de París i l'Aviron Bayonnais, ambdós per primera vegada arribats a la final Campionat, se disputàren encarnicadament el gloriós títul de Campió.

Sempre s'han distingit els bascs i s'han mostrat sempre perillosos, però cap Club com l'Aviron Bayonnais pot vantar-se de tenir una temporada més gloriosa. En mig de la gran sorpresa derrotà dues vegades seguides al Stade Toulousain tingut per invencible.

El Stade Bordelais, que des de la creació del Campionat se l'ha emportat set vegades, també fou llargament batut per un equip que dos anys enrera ningú en feia esment.

També el S. C. U. F., ha tingut aquest any una temporada preciosa en victories; tots els Clubs parisencs fins el Stade i el Racing, els ex-campions han tingut que abaixar-se dos vegades.

Igualment fou vencedor del Lyon, excampió, i dels nostres germans de Perpinyà que jugàren les semi-finals, la que perderen per 3 punts a 0, que en el rugby no mereix ni tant sols el nom de vencedor el que s'emporta un tant petit triomf.

En canvi els bascs han demostrat ésser sense cap exageració, els mellors de França, com ho demostra l'haver guanyat per 31 punts a 8.

Hurra pels bascs!

ROWING

CATALUNYA

LES REGATES ELIMINATORIES.— Els Clubs nàutics barcelonins van prenent la bona costum de sotmetre els seus millors equips a unes regates eliminatories abans de decidir quins d'ells han de representar-los oficialment en les regates més importantes. Això, ademés d'ésser una palesa demostració de que l'higiènic i noble sport del rem, cada dia més cultivat per la nostra juventut deportiva, estimula en gran manera als bogadors per a aconseguir una major perfecció en l'istil i una més gran resistencia.

Quan lluny estem d'aquells dies en que'ls entusiastes socis de lo que avui és Reial Club Marítim, havíen de pendre part els mateixos en dues o tres regates durant una mateixa tarde i en diverse embarcacions, oiles, canoes, canots! Avui en el mateix Club se compten ja per dotzenes els bogadors que poden pendre part en qualsvulga regata. Prova d'això és que en les eliminatories que està celebrant per a designar quins equips de iola el representaràn en les regates internacionals del 11 de Maig, se n'han presentat tres i si no se n'hi ha presentat algún altre és més per prudencia i per modestia alhora, que no per falta de ganes.

Diumenge passat tinguerem ocasió de presenciar la primera i segona proves d'aquesta eliminatoria i ens convencerem novament de la valúa de l'equip format pels amics Oriol, Massana, Renom, Bonet (F.), i Camps, sense desmereixer per xò els «quatre gats» (reformats per segona vegada) que realment segueixen essent de «cuidado» amb la seva boga picada.

El tempso empleïat per l'equip Camps en les dues proves (22 minuts, 15 segons) no és una cosa explèndida comparat amb el que empleiaren els «gats» (22 minuts, 35 segons), però s'ha de tenir en compte les dificultats amb que topa un equip de pés com és l'indicat al tripular embarcacions excessivament lleugeres com la «Barcino II» i la «Gallinary». Amb raó deia l'amic Camps que la «Barcino I» era l'única iola que podíen anar amb la seguretat de resultar invencibles.

No obstant i aquestes circumstancies és ja quasi un fet consumat que l'equip Cams ser àel primer, i l'equip Bonet (C.) el segón que's presentaràn a les regates de Maig. La tercera i definitiva prova, que s'ha de celebrar diumenge vinent a les cinc de la tarde en el mateix lloc, ens sembla que no alterar àgran cosa els resultats d'ara, a no ésser que un incident desgraciat inhabilités an algún dels equipiers.

Els 20 segons (menys 6 que'n descontà el Jurat per la topada entre el «Gallinary» i la «Barcino») que porten els den Camps sobre els den Bonet (C.), no creiem puguin ésser aconseguits per aquésts, puix si bé els primers tindràn diumenge la «Gallinary», dolenta per a ells, en canvi els segons tindràn la «Barcino I», que també els resulta dolenta pel seu pès. La segona prova de diumenge passat fou realment la «pedra de toc», puix cada equip portava la iola que li corresponía pel seu pès i per la seva constitució. De manera que en ella se pogué veure de lo que era capaç cada tripulació.

No parlem de l'equip Guardiola perque amb el temps que porta empleiat en les dues primeres proves (22 minuts, 53 segons), no creiem que pugui fer res en la tercera.

—També son dignes d'esment els joves entusiastes del novell Club Nàutic Barcino amb llurs eliminatories de canoes a deu rems. El resultat de 24 minuts, 5 segons, lograt per l'equip del timoner Lloret en les dues proves hagudes (la de diumenge passat i la de l'altre) es esplèndit si's té en compte que'l trajecte era de 2,000 metres amb tres virades i que les canoes utilitzades son embarcacions que, encara que siguin tripulades per deu bogadors, pesen molt més que les que generalment usen els Clubs més importants.

O molt ens enganyem o aquest equip està destinat a donar un disgust a la canoa «Lola» del R. C. M. car si amb les embarcacions antigues empleien tant poc temps, quan tripulin la nova canoa que'ls estàn acabant als astillers Burell serà qüestió de veurer de la manera que correràn.

En fí, el temps ho dirà, si tenim o no raó.

LES REGATES INTERNACIONALS. —Esmentats ja els preparatius per a les mateixes, resta'ns dir quelcom respecte a l'organització i inscripcions que hi hauràn.

L'equip «Grassophers» de Zurich, campió del món, no vé. Han manifestat que estàn acostumats a bogar en suttriger i que no tenen iola a propósit. Tampoc vé l'equip de Lió, que cada any ens ha honrat amb la seva presencia en les nostres aigües. En canvi sembla que vindràn els equips de Niça i Nàpols que també han estat invitats. En quan a equips espanyols, el d'Alacant no vé; diuen que no'n tenen cap de prou entrenat. El de San Sebastián tampoc. Estàn esperant-se les contestacions dels de Cartagena i Valencia que's creu seràn favorables.

En aquest cas tindriem per a la regata de iola de mar a quatre rems en punta i timoner, sis equips. Igual que l'any passat.

Respecte a la prova Copa Morató per a canoes a deu rems i timoner, per les les noves que'n tenim serà moltes les inscripcions que hi hauràn. Del C. N. B., tres d'oficials i una odues d'extra oficials. De les demés agrupacions soltes tres o quatre i del R. C. M. una.

Probablement doncs, seràn de vuit a deu les canoes que's posaràn en línea. També per l'istil de l'any passat.

Aquestes son, en línees generals, les noves que tenim de les regates del 11 de Maig. En properes planes deportives procurarem anar informant als nostres llegidors ben detalladament de lo que hi hagi sobre aquest particular que creiem de gran interès per a la nostra vida deportiva.

ESTRANGER

LA TRAVESSIA DE PARIS A REM. —Diumenge que vé tindràn lloc a París aquestes regates per a equips de 4 i 8 bogadors, esperant-se que seràn importantes, car s'hi han inscrit els millors «rowingmen» dels principals Clubs francesos.

Cicles Montpeó

La Marca més acreditada

La que ha guanyat més carreres

Passeig Industria, 32 (Davant del Parc) BARCELONA

AVIACIO

ESTRANGER

LA COPA POMERY. — Aquest codiciat trofeu que cada any se disputa a la veina França ha sigut guanyat enguany per l'aviador francès Pere Dancourt.

Aquest excel·lent pilot montà el dia 16 d'aquest mes en son aparell, monoplà Borel, motor Gnome, 50 HP., hèlix Ràpid a l'aerodrom de Chateaufort a les 5 hores 6 minuts del matí. L'itinerari era París - Liège - Hannover - Berlín.

Després d'un viatge de 310 kilòmetres sens escala, efectuat a més de 1,200 metres d'alçaria, l'aviador aterriçà a Liège, a les 7'40. Allí se desdejunà i després d'haver-se proveït d'essencia tornà a empendre el vol a les 9 hores 31, dirigint-se cap a Alemanya. A les 13 hores 15, aterriçava a Hannover, havent fet els 400 kilòmetres que separen Liége d'aquesta població sense escala amb un vent violentíssim. A les 15 hores 30, malgrat la tempesta que s'estava desencadenant, l'aviador tornà a enlairar-se desapareixent en direcció a Berlín.

Lluitant coratjosament amb el vent, la pluja i la pedregada, Dancourt salvà amb un vol ràpid i segur la distancia d'Hannover a Berlín, arribant a la capital alemanya a les 17 hores 38 minuts i terminant per lo tant el raid París - Berlín que el fa detentor del gran premi Copa Pomery.

El recorregut total del raid es d'uns 950 kilòmetres i fa més remarcable la valentía den Dancourt, el fet d'haver-lo realitzat, per primera vegada, en un sol dia i malgrat un temps borrascosíssim.

EL RAID MARSELLA — ALGER. — En altre lloc del nostre diari hem parlat extensament d'aquest importantíssim raid que's proposa efectuar l'aviador francès Mr. A. Seguin, acompanyat de M. Pierron, el conegut fabricant d'automóbils de la veina República.

Avui podem afegir que Mr. Seguin qui tenía l'intenció de marxar dimars de Marsella, al posar l'hidroavió al aigua se vegé sorprés per forta pluja que l'obligà a desistir de son viatge aplaçant-lo per a ahir.

Ignorem a l'hora present si ja ha sortit.

NOTES SOLTES

La setmana nàutica de les regates Copa del Mediterrani per a iats de 7 i 6 metres i sonderklasse no començarà fins el 5 de maig. En aquella data s'espera la la vinguda de don Alfons XIII.

—La quarta prova de la Copa Verdonces per a canots automóbils del R. C. M. de B. tindrà lloc diumenge que vé a les deu i mitja del matí.

—La nova canoa que estrenarà el Club Nàutic Barcino per a les regates de rem del 11 de maig s'anomenarà «Ondina» segons sembla. No hi ha res segur.

—Per comiat de temporada, sembla que aviat veurem un altre partit de hockey entre'ls aficionats barcelonins.

—El Barcelona i el Català ja s'han inscrit en el Concurs de la Copa Espanya, que, com l'any passat les finals se jugaràn a La Coruña.

Se diu que en breu s'hi inscriurà algún altre importan Club de fòra de Barcelona.

No se sab si el Club Campió se decidirà, en el cas de guanyar, a anar-hi puix quan s'hagin de jugar les finals de la Copa, serà quan els elements de la Junta que resultin elegits en la reunió ordinaria del mes de juny, pendrà possessió de llur càrrec.

DARRERA HORA

EL GRAN PARTIT D'AVUI

L'equip del «F. C. Barcelona», que demà, dijous, ha de lluitar contra el potentíssim del «Crook Town», estarà compost dels següents jugadors:

Steel, Irizar, Massana, Greenwell, Forns, Allack, Smitch (J. E.), Apoli, Peris.

Suplents: Rodríguez (A.), Tudó, Bori, Castejón.

El del «Crook», se presentarà lleugerament modificat amb el fí de que a l'alternar llurs jugadors no quedi debilitat son equip per al partit final del proper diumenge.

Dat càs de que en Reñé no hagi encara arribat a nostra ciutat, passarà a substituir-lo en son difícil lloc de porter el davanter Steel, que tantes ovacions conquerí el passat diumenge en tal lloc.

No dubtem de que'l «match» serà competit i de que al públic selecte que assisteix al camp dels Campions, tindrà novament la satisfacció d'admirar l'elegancia dels clàssics del foot-ball que tant conseguí entusiasmar-lo el primer dia que el desarrollaren entre nosaltres.

Arbitrarà tant interessantíssim partit en Lluís Torres Ullastres, referée oficial de la «Reial Unió Espanyola de Clubs de Foot-Ball», i per a que siguí factible que pugui ésser presenciat per forçat concorrencia començarà a les cinc en punt de la tarde.

Abans del citat partit en tindrà lloc un altre que, com de costum, serà entre infantils, entre ells un equip del F. C. Barcelona.

En el Foment del Treball

En la sessió extraordinaria celebrada darrerament pel Consell Superior del Foment del Treball Nacional, baix la presidencia de don Eduard Calvet, aquest doná compte de les gestions realitzades en el seu viatge a la Cort.

Va exposar que un dels objectes del seu viatge va ser assitir a l'Assamblea de les Cambres de Comerç i Industria celebrada a Madrid, portant la representació de la nostra Cambra Industrial de Barcelona. Doná compte dels temes tractats per aquella Assamblea.

En visites fetes als senyors president del Consell de ministres i ministres d'Hisenda i d'Estat, tractaren de la precisió de donar disposicions que facin aplicable a l'exércit d'Africa els beneficis que la llei del 7 de febrer de 1907 otorgá a la industria nacional per a que tots els articles que consumeixi el nostre exércit siguin espanyols. El president se mostrá propici amb aquesta aspiració dels industrials Se tractá de les gestions fetes per la Cambra de Comerç Espanyola a Londres, secundada per la de Sant Feliu de Guixols, per a lograr la franquicia de drets del material destinat als ferrocarrils complementaris, lo qual está en pugna amb tota la doctrina aranzelaria vigent a Espanya. El senyor president del Consell i el senyor ministre d'Hisenda s'afirmaren en son criteri proteccionista per al treball nacional. El senyor Calvet solicitá el concurs del Govern per a la creació d'un Museu Aranzelari, radicant en aquesta capital i de dit assumpte es tractá extensament.

El senyor ministre d'Hisenda li recomaná el rezel que entre els productors existía davant dels perjudicis que havía de portar l'autorització d'establer fábriques en les zones fronterices, interessantse per a que no prosperi dita aspiració.

Amb el ministre d'Estat tractá de la situació en que's troben les negociacions de tractats de comerç, posant de relleu la necessitat de tenir en compte d'una manera primordial els interessos de la producció. A la expressada visita acompanyaren al senyor Calvet, els presidents de d'Institut Agrícol Catalá de Sant Isidre i de la Cambra Industrial de Barcelona.

Exposá el senyor Calvet que, com a vocal de la Comissió d'aigües, havía assistit a la visita que la Comissió presidida pel senyor Alvarado feu al senyor president del Consell de ministres i al senyor ministre de Foment, per a formalitzar l'entrega del dictamen, ratificant-se en la solució proposada amb els demés firmants. Dels senyors comte de Romanones i Villanueva escoltá la Comissió paraules de la més alta estima i consideració per l'esforç realitzat en l'estudi del problema que'ls hi encomaná el Govern.

Amb motiu de la visita de la Comissió consistorial al senyor Alba, a qual acte no assistiren els vocals representants de corporacions económiques, surgí el lamentable incident de tots conegut i per virtut del qual, estimant que les apreciacions del ministre de la Governació no responíen a les consideracions merescudes per la Comissió d'aigües, s'acordá per tots els vocals, i son digne president senyor Alvarado, dirigir la carta publicada en la premsa al senyor president del Consell, i posteriorment presentar la dimissió de sos cárrecs, ja que no podía existir el menor equívoc respecte als termes en que han actuat com organisme de Govern en la defensa de l'interés públic. Al comunicar els presidents de corporacions al senyor Alvarado sa dimissió reberen de dit senyor un telegrama associant la seva i expressant sa absoluta identificació amb aquesta actuació.

El Consell superior acordá, per unanimitat, a proposta dels senyors Caralt i Marqués, escoltades les manifestacions fetes pel senyor president, aprovar, en absolut, l'actuació del senyor Calvet en la Comissió d'aigües i enterar-se amb sentiment i disgust de les apreciacions del senyor ministre de la Governació, que no corresponen al patriotisme i elevades mires amb que'l president de Foment ha intervingut en tant important plet; i agraïr al senyor Calvet l'interés amb que s'ocupá dels demés assumptes expossats, que tanta importancia tenen per a la producció.

A proposta del senyor Calvet, el Consell fou extensiu el vot de gracies al senyor Sedó, per sa colaboració en l'assumpte de les aigües i en algunes de les gestions portades a çap pel senyor Calvet.

Conferencies de Dret Mercantil

Dissabte vinent, dia 26, a les deu de la nit, se donará en el Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de l'Industria, Comtal, 35, principal, la sisena conferencia del Cicle de les de Dret Mercantil, amb tant d'éxit organitzat per la Secció d'Educació i Instrucció de dita prestigiosa entitat.

El conferenciant será el distingit home públic i notable advocat don Santiago Gubern, el qual parlará del «Contracte mercantil d'assegurances i especialment de la marina.»

Com totes les anteriors d'aquest interessantíssim Curs de Conferencies, és segur que constituirá un éxit la del senyor Gubern.

Butlletí meteorológic

Día 28 abril

DEMATI

Baròmetre al nivell del mar	761'99
Temperatura a la sombra	14'2
Direcció del vent	S. E.
Humitat	84

TARDE

Baròmetre al nivell del mar	761'25
Temperatura a la sombra	16'5
Direcció del vent	S. O.
Humitat	90'

EN LES VINTIQUATRE HORES

Temperatura.—Màxima: Sol, 19'2.—Màxima: Sombra, 7'o.—Mínima: Sombra, 10'o.—Reflector, 6'o.—Velocitat del vent, 250 kilòmetres.

Butlletí comercial

23 Abril de 1913

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotisació oficial

	Oper.	Diner	Paper
Londres, 90 dies vista	.....	26'93	.....
— xec	27'43	.....	27'43
Paris, xec	....	....	8'75
Madrid y plasses banca, a 8 d/v.	.....	0'30	.....

Efectes públics

	Oper.	Diner	Paper
Deute Int. em. 1908 serie A...	86'	.....	.....
— — — — B...	83'35	.....	.....
— — — — C...	83'25	.....	.....
— — — — D...	82'80	.....	.....
— — — — E...	82'40	.....	.....
— — — — F...	.....	.....	.....
— — — — G. H.	87'	.....	.....
— — — dif. series.	.....	.....	.....
— Amortisable serie A...	101'90	.....	.....
— — — — B...	101'45	.....	.....
— — — — C...	101'85	.....	.....
— — — — D...	.....	.....	.....
— — — — E...	.....	.....	.....
— — — — F...	.....	.....	.....
— — — dif. series.	.....	.....	.....
— — — serie A...	.....	.....	.....
— — — — B...	.....	.....	.....
— — — — C...	92'50	.....	.....
— — — — D...	92'35	.....	.....
— — — — E...	92'30	.....	.....
— — — dif. series.	.....	.....	.....
Titols Deute a. 1903-4-5...	.....	.....	.....
— — — 1906 A B C	84'75	84'65	84'85
— — — 1907...	.....	84'65	84'85
— — — 1910...	.....	92'50	93'
— — — 1912...	.....	92'50	93'
— — Maig 1899 Ensxo.	.....	.....	.....
— — Abril 1907, Ensxo.	93'25	.....	.....
— — Reforma 1908...	92'37	92'25	92'50
— — Mun. de Sarrià...	.....	99'	99'50
Emprèstit Diputació Prov.	.....	100'25	100'75
Port de Melilla y Xa arines...	105'25	105'	105'50

Obligacions

	Oper	Diner	Paper
Nord d'Esp., prior Barcelona	.....	.....	.....
— Lleida, Reus, Tar..	.....	.....	.....
— Villalba a Segovia.	94'50	94'25	94'50
— esp. Alm. Val. Tar	.....	94'15	94'35
— Osca a Fr.ª, alt. lin.	93'50	93'25	93'75
Mines Sant Joan Abadeses....	.....	78'75	79'
Tarragona a Barc. y Fransa...	.....	56'35	56'65
Madrid, Sarag. Alic., serie A..	.....	104'50	104'75
— — — B..	100'37	99'75	100'25
— — — C..	.....	93'35	93'65
— — — D..	91'	91'	91'25
Madrid a Barcelona, directes..	.....	.....	.....
— — Reus a Roda.	.....	53'50	54'
Alm. Val. y Tarrag., no adher.	.....	60'50	61'
— — adherides..	76'12	76'	76'25
Med. Zam. Or. Vigo, em. 1880.	50'75	50'50	50'75
— — 1883.	.....	50'50	50'75
— — serie G y H.	76'50	76'	76'50
Asturias, Gal. y León, 1.ª serie.	.....	.....	.....
— 2.ª hipo.	.....	.....	.....
Valladolid a Med. de Rioseco.	.....	.....	.....
Madrid, Cácer. Port., serie 1.ª.	.....	102'	102'50
— — 2.ª.	.....	.....	.....
— — 3.ª.	.....	81'50	82'
— totsels cent. impars.	.....	.....	.....
Basc-Asturià, 1.ª hipoteca	.....	.....	.....
— 2.ª —	.....	103'25	103'75
Cariñena a Saragossa	.....	.....	.....
Olot a Girona	.....	.....	.....
Companyia General Tramvies.	.....	.....	.....
— An. Tr. Bar. Ens. G..	.....	.....	.....
— Tr. Bar. S. A. y ext..	.....	93'50	94'
— Barc. Elec..	.....	98'	98'50
— —	89'	89'	89'50
Companyia Transatlàntica	92'75	92'50	93'
Canal d'Urgell	79'62	.....	.....
Soc. Gen. Aigües Barc.	.....	76'50	71'
— — —	23'	.....	.....
Comp. Gen. Tab. de Filipines.	100'25	100'	100'50
General Sucrera d'Espanya...	.....	.....	.....
Comp. Asfalts Asland	.....	.....	.....
— — preferents	.....	.....	.....
Port de Barcelona, em. 1905.	.....	.....	.....
— — 1908.	.....	.....	.....
— Circul. 1909.	.....	.....	.....
— — 1910.	.....	.....	.....
— — 1911.	.....	.....	.....
— — 1912.	.....	.....	.....
Port de Tarragona	.....	.....	.....
Bonos pref.—Comp. reg. Ebre.	.....	91'25	91'75
Societa Catalana Gas	.....	.....	.....
Foment Obres y Construc....	.....	96'85	97'15
Comp. Cotxes y Automòbils..	.....	98'50	99'
Siemens Schuckert, Ind. El. c.	.....	98'75	99'25
Societat Valenciana Elec	100'75	100'75	101'25
Navegació y Industria	.....	90'	90'50
Societat Carbons de Berga ...	.....	94'85	95'35

Accions

	QUEDA		
	Oper	Diner	Paper
Banc de Barcelona	.....	.....	.....
Banc Prestams y Descomptes..	.....	.....	.....
Catalana General de Crèdit...	.....	.....	.....
Societat de Crèdit Mercantil...	.....	.....	.....
Comp. Reial Canalisació Ebre.	.....	.....	.....
Ferrocarrils Andalusos	.....	.....	.....

BORSI Y CANVIS

Informació de la casa FILLS DE F. MAS SARDÀ. *Rambla del Mit., 22.*

Borsí del matí

	Obre	Tanca
Interior, fi de mes	82'53	82'42
Alacants, ídem	102'40	102'35
Nords, ídem	104'40	104'35
Orenses ídem	29'90	29'70
Colonials, ídem	.....	.....
Andalusos, ídem	.....	.....
Cotons	N/D.	.....
Catalanes	.....	.....

Borsí de la tarde

	Obre	Tanca
Interior, fi de mes pròxim.	.....	82'35
Alacants, ídem	102'35	102'30
Nords, ídem	104'65	104'65
Orenses, ídem	.....	30'
Colonials ídem	.....	.....
Andalusos, ídem	.....	.....
Banc Espanyol de l'Illa de Cuba	.....	.....
Cotons	N/D	.....
Catalanes	.....	.....

Canvis de moneda

Al'ons	6'20 p. 100
Isabels	11'20 —
Unses	8'40 —
Or de quatre duros	8'10 —
Or de un y dos duros	7'20 —
Dollars	11'20 —
Lliures esterlines	27'20 ptes.
Francs	8'40 p. 100
Marcs	132'25 —

Borsa de Madrid

Interior comptat	82'20
— fi de mes	82'20
— — pròxim	....
Amortisable 5 per 100	.....
— 4 per 100	.....
Banc d'Espanya (accions)	452'50
Accions Tabacalera	299'50
Riu de la Plata	471'50
Sucrera preferents	39'25
— ordinaries	12'25
— obligacions	79'
Francs	108'50
Lliures	.....

Plassa de Barcelona

COTONS

Informació del CENTRO ALGODONERO DE BARCELONA

LIVERPOOL, 22 de abril

	Anterior	Avui			
	Tanca	Obre	2.ª	3.ª	Tanca
Disponible	6'79	....	....	6'83	....
Mars-Abril	6'55	....	....	....	6'52
Abril-Maig	6'52	....	....	....	6'49
Maig-Juny	6'51	6'53	6'52	6'52	6'48
Juny-Juliol	6'50	....	....	....	6'47
Juliol-Agost	6'46	6'48	6'47	6'47	6'43
Agost-Setembre	6'38	6'38	....	....	6'32
Setembre-Octubre	6'23	....	....	....	6'20
Octubre-Novembre	6'15	6'16	6'16	6'16	6'12
Novembre-Desembre	6'12	....	....	....	6'08
Desembre-Janer	6'11	....	....	....	6'07
Janer-Febrer	6'10	6'11	N.	6'11	6'06
Febrer-Mars	6'11	....	....	....	6'07

ALEXANDRIA, 22 de abril

	Ant.-Obre	Avui-Obre	Tanca
Maig	9'98	9'93	9'98
Juliol	10'07	10'08	10'03

NOVA YORK, 22 abril

	Anterior	Avui		
	Tanca	Obre	2.ª	Tanca
Disponible	12'15	....	....	12'05
Abril	11'67	....	....	11'55
Maig	11'67	11'70	11'60	11'51
Juliol	11'69	11'70	11'62	11'54
Agost	11'52	....	....	11'37
Setembre	11'35	....	....	11'21
Octubre	11'30	11'31	11'24	11'17
Desembre	11'34	....	....	11'20
Gener	11'29	11'29	11'22	11'16

NOVA-ORLEANS, 21 d'abril

	Anterior	Avui	
	Tanca	2.	Tanca
Disponible	12'7/16	.....	12'7/16
Maig	12'22	12'25	12'23
Juliol	12'16	12'07	12'06
Agost	11'83	....	11'70
Setembre	11'80	....	11'33
Octubre	11'40	11'34	11'28
Desembre	11'42	11'38	11'23

Arribades als ports dels Estats-Units 24,000 bales en 1 dia, contra 20,000 de l'any anterior.

Preus corrents de cotons en rama, donats per la Junta Sindical del Col·legi de Corredors Reials de Comerç de Barcelona, en pessetes els 100 kilograms.

Procedencia	Middling fair	Fully good midd.	Good Middling
N.-Orl.-Texas	198 a 200	191 a 193	188 a 189
Altres ports..	... a ...	189 a 191	186 a 188
	Fully mid	Middling	Lowmid
N.-Orl.-Texas	185 a 187	180 a 183	000 a 000
Altres ports..	183 a 185	180 a 182	000 a 000

OLIS D'OLIVA

Informació de la casa J. Ravés.

Els 100 kilos, fora consums — *Dia 22 abril*

Andalús, nou	de 117'40 a 121'75	pessetes
Baix Aragó	de 165'25 a 182'70	—
Borges	de 143'50 a 165'25	—
Tortosa	de 139'25 a 163'70	—

Mercat en tendencia a l'alsa

Estació del Bogatell	Existencia	3 vagons
— —	Arribades	0 —

OLIS REFINATS

Encaixes de 6 bidons de 4 litres

Regàs, extraverge	8'50 pessetes cada un
— Superfi	7'50 —
La Trompeta	6'50 —

CAFES Y SUCRES

Informació de la casa EMILI GAISSERT Y C.ª, *carrer Princesa, 61.*

HAVRE, 22 abril

Cafè (good average)	Obre	Tanca
Maig	68'25	69'50
Juliol	69'	69'50
Setembre	69'50	70'25
Desembre	69'50	70'75
Mars	69'50	70'75

Sostingut.

NOVA-YORK, 21 abril

Cafè (Tipo núm. 7)	Obre	Tanca
Maig	.....	10'70
Juliol	.....	10'98
Setembre	.....	11'10
Desembre	.....	11'19

Sostingut.

PARIS, 22 abril

Sucre (núm. 3)	Obre	Tanca
Abril	31'62	31'62
4 Maig	32'12	32'12
Juliol-Agost	32'37	32'37
4 Octubre	32'62	32'50

Calma.

HAMBURG, 22 abril

Sucre (Base 88 per 100)	Obre	Tanca
Abril	9'87	9'85
Maig	9'90	9'87
Agost	10'17	10'17
Oct-Nov-Des	10'17	10'15
Janer 1914	10'30	10'30

Sostingut.

LONDRES, 22 abril

Sucre (Base 88 per 100)	Obre	Tanca
Maig	9 9 3/4	9/9 3/4
Agost	10 0 3/4	10/0 1/2

Calma.

LLANA

HAVRE, 22 abril

Buenos Aires	Obre	Tanca
Gener	190'50	190'50

Calma.

METALLS

HAMBURG, 22 abril

COURE	Obre	Tanca
Maig	136'75	137'50
Setembre	138'	138'75

Sostingut.

PEBRE

HAVRE, 22 abril

Tellicherry	Obre	Tanca
Maig	57'75	.....
Septembre	59'50	.....
Desembre	60'25	.....
Mars	61'	.....

Calma.

ALCOHOL

Paris		Tanca
Juliol-Agost	43'	42'75
3 Octubre	43'	42'75

Sostingut.

DROGUES

Informació de la casa VIUDA Y FILLS DE G. BOADA Y TRAVESSA, *Plassa Antic Born, 11.*

Dia 22 abril

Preus per 100 kilograms franc envàs y estació o moll de Barcelona, salvo variació

	Pessetes
Nitrat de sosa 95 per 100 riquesa y 15/16 per 100 ázoe	35'00
Sulfat ferro cristallisat	6'50
— — pols	7'00
— — cristallisat per 10 tonelades	....
— — pols — 10 —	....
— amònic 20/21 ázoe	42'50
Clorur potassa 80/85 equivalent a 50/53 per 100 potassa pura	25'50
Sulfat potassa 90/95 equivalenta 49/51 per 100 potassa pura	29'50
Superfosfat cals mineral 13/15 per 100 àcid fosfòric soluble	6'35
Superfosfa cals mineral 16/18 per 100 àcid fosfòric soluble	7'40
Superfosfat cals mineral 18/20 per 100 àcid fosfòric soluble	8'25
Superfosfa cal òssos 15/16 per 100	11'00
Escories Thomas 15/16 per 100 àcid fosfòric soluble	8'50
Kainita 12/14 per 100 potassa pura	8'50
Sulfat coure 98/99 puresa	68'30
Sofre en sacs de 40 kilos, el sac	7'50
— — — 20 — —	2'15
— flor en sacs de 50 kilos, el sac	17'00

Productes enològics (marca Enol)

Informació de la casa KEGELS I VILA, *Rambla de Catalunya, 32.—Barcelona*

22 de abril

	Per 100 ks. bulto d'origen	Detall el kilo
Acid cítric (caixes de 50 k.)	500	5'25
Acid sulfurós anhidre	....	....
Cilindre de 10 k.	....	2'50
— de 25 k.	....	2'20
— de 50 k.	....	2'10
— de 100 k.	....	2'
Acid tartàric (caixa 100 k.)	350	4'
Amiant pols per a filtre	400	5'
Carbó decolorant pasta	100	1'50
Carbonat de potassa químicament pur	200	2'50
Celulosa per a filtre	275	3'
Clarificant per a ví negre	175	2'50
— — blanc	200	2'50
Cola de Russia Salianski	....	40'
— de Xina fideus	150	12'
Filtrolina	170	2'
Fosfat amònic	70	2'
— bicàlcic	450	0'80
Gelatina fina «plata»	135	5'
— plaques «medalla d'or»	120	1'50
Metabisulfit de potassa pur	200	1'75
Osteocola Coignet	750	2'25
Tanine extra a l'èter	650	8'
— — alcohol	675	7'
— — en agulles	....	7'50

FILLS DE F. MAS SARDA

RAMBLA DEL CENTRE, 30. - BARCELONA

Negociem els cupons Amortitzable 5 per 100, venciment 15 Maig.

gada que expenía vi «batejat», s'ha imposat pel Govern civil una multa de 500 pessetes al taberner don Antoni Juan.

—Han cumplimentat al governador civil interí senyor Díe, el catedrátic don Llorenç de Benito, el senyor Borella i el quefe d'Obres públiques senyor García Faria.

—Preguntat el senyor Díe i Más, respecte als rumors d'una combinació de governadors, la qual és diu que s'incluiría al senyor Sánchez Anido, contestá que no tenía cap noticia oficial respecte al particular, peró que assegurava que'l quefe del Govern estava satisfet de la gestió del governador de Barcelona.

Teatres i Concerts

HISTORIA DE LA SONATA

Durant aquest mes, i en quatre sessions, se celebren en el Circol Artístic, passeig de Gracia, 35, l'«Historia de la Sonata» per a piano i violí, a cárrec dels senyors Tomás Buxó i Eduard Toldrá.

En la sessió que tingué lloc el dia 21 s'executaren composicions d'A. Corelli, J. M. Leclair, H. Purcell i J. S. Bach.

Les tres restants se celebrarán en els dies i baix el repertori que a continuació s'indica:

Concert 224, 24 abril 1913:
I Sonata en mi, Haendel.
II Sonata en fa, Mozart.
III Sonata en l'op. 47 (a Kreutzer), Beethoven.

Concert 225, 28 abril 1913:
I Sonata en fa menor, Mendelsshon.
II Sonata en re menor, op. 121, Schumann.
III Sonata en l'op. 100, (primera audició), Brahms.

Concert 226, 30 abril 1913:
I Sonata en fa ob. 8, Grieg.
II Sonata en la, C. Franck.
III Sonata (primera audició), E. Morera.
Piano: Cussó. S. F. H. A.

NOU

S'anuncia per a demá, divendres, en aquest popular teatre, l'estrena de l'opereta en tres actes den Franz Lehar, «Eva».

La grata impresió que deixaren en el públic de Barcelona les representacions que d'aquesta obra feu la Companyía Caramba en el Gran Teatre del Liceu, va fa que la Direcció del Teatre Nou és procurés una adaptació de la famosa opereta del més popular dels compositors austríacs.

Aixís, donc, l'«Eva» que s'estrenará demá en el Nou, és exactament igual a la que representá la companyía Caramba. En l'interpretació hi pendrán part la senyora Blasco, senyoreta Arellano, senyors Martín, Marto i Más, senyoretes Monverde, Vargas i Vial, senyors Santpere, Mir, Rojo, Zanón, Consul, Oya, Manila, Ros, Witty, Torres, Sanz, Pros, Villanova, i chor general.

Els reputats escenógrafs senyors Vidal i Brunet i Pous, pinten tot el decorat per a «Eva».

COMIC

L'éxit de la companyía que actúa en aquest teatre, es cada dia més creixent.

A les ovacions que'l públic tributa a la primera tiple cantant senyoreta Lopetegui i a la tiple cómica Ursula López, s'ha d'afegir l'éxit obtingut per la Julia Gómez i Mercé Gay en «Agua, azucarillos y aguardiente», triomf ademés den Pep Bergés i de tota la companyía.

La primera funció popular del dilluns es vegé molt concorreguda, abundant-hi els aplaudiments i les repeticions.

Avui, a la tarde, primera matiné de moda. El divendres s'estrenarà la sarçuela «El reloj de arena» per a la que's pinta decorat i se confeccionen trajos.

Aquesta obra obtingué gran éxit en el teatre Price de Madrid, ont l'estrenà la senyoreta Lopeteguí.

INFORMACIO DE BARCELONA

UN CATALEG. — L'important casa New England, ens ha enviat un magnífic catáleg per a la vinenta temporada d'estiu.

El catàleg està curosament imprès i es d'una gran riquesa. Seixanta tres gravats llueixen en el text, tots interessantíssims, completant-se el mateix amb dos retalls de mostra de cortes de dril per a cavaller.

La casa té una grandíssima importancia, com se pot veure pel catàleg, i per la fatxada que dona a la Rambla de Catalunya, número 10; essent la seva especialitat, la confecció a mida i venda, de trajos per a cavallar i per a senyora, abrics, cotilles, etc.

El catàleg és prou brillant per a demostrar lo molt i bo que hi ha a la casa, i lo que fa i pot fer.

La nit del passat dilluns va tenir lloc en el Mundial Palace, amb una concorrencia extraordinaria, l'àpat que en homenatge a don Jesús Carrera, president de la Societat Mútua de Mestres Sastres «La Confiança», li dedicaren els seus consocis i amics, amb motiu de l'éxit remarcable alcançat en el Concurs d'Aprenents, fa poc verificat per aquella Societat. L'acte resultà una entusiasta exteriorització de mutual afecte, de veritable unió i d'amor a «La Confiança», que tantes proves ve donant de vitalitat com a organisme col·lectiu professional.

Entre'ls discursos pronunciats a l'hora dels brindis, tots enaltint al senyor Carrera i la finalitat d'aquella festa, hi cab remarcar una de les iniciatives exposades per dit senyor president, relativa a fundar un Montepiu a favor dels operaris de la sastrería.

La Secció primera de la Cambra Oficial de la Propietat Urbana convida als propietaris de finques de la zona de Gracia, afectades per l'arbitri de conservació i neteja d'alcantarillat i a l'ensems pel de construcció del mateix, per a que's serveixin passar per les oficines de la Cambra per a enterar-los de les gestions que per a la defensa col·lectiva de llurs drets es venen realitzant davant del ministeri de la Governació.

Avui, dijous, a dos quarts de deu de la vetlla, don Ignasi Ribera Baylina donará en l'Ateneu Enciclopédic Popular (Carme, 30), la 35.ª conferencia de la serie sobre psocología general i terapéutica, desenrotllant el tema: «Quina es la distancia que separa la ciencia de la fantasmagoría per a aplicar els fenómens de les sensacions «humanes?»

L'acte, com de costum, será públic.

El divendres, dia 25, s'inaugurará la serie de conferencies d'art decoratiu, essent la primera la del senyor Eusebi Busquets.

A l'Ateneu Obrer de Barcelona, don Joaquím Folch i Torres hi donará el divendres a dos quarts de nou de la vetlla, una conferencia d'art en el local ont hi está instal·lada l'Exposició organitzada pels alumnes del Natural.

El prop diumenge, dia 27, a dos quarts de quatre de la tarde, tindrá lloc en dita entitat el repartiment de premis als alumnes del curs de 1911-1912.

El Centre Colombófil Catalá ha celebrat el seu primer viatge-concurs d'aquest any aviant-se'ls coloms, amb un temps magnífic, a l'estació de Bellpuig (Lleida), distant de Barcelona 100 km. en linia dreta.

Han resultat guanyadors els següents colomars: primer, don Pere Ribera, títol de soci gratuit per sis mesos i diploma; segon, don Cristófol Sárrias, medalla de plata i diploma; tercer, don Joan Aymamí, medalla de bronze i diploma; quart, don Jaume Colominas, medalla de bronze i diploma.

Diplomes de mérit als quint, don Josep Vila; sisé, don Amadeu Jaqués; seté, don Lluis Armengol, vuité, don Josep Bosch; nové, senyors Tuñí i Torner; desé, don Josep Sedrés; onzé, don Manel Verdaguer, i dotze don Manel Planells.

El premi de 50 pessetes al colom Derby 1912 previament designat, el va guanyar el colomar de don Manel Verdaguer, i el del mateix carácter i valor a la serie designada, al de don Pere Ribera.

El ministeri d'Estat ha comunicat de R. O. a la Cambra de Comerç i Navigació d'aquesta ciutat el curs de les negociacions empreses a instancies de dita Corporació pel representant del rei, a Caracas, amb motiu de les penyores imposades a diversos exportadors espanyols que omitiren el nom del capitá del vaixell conductor de llurs mercaderies en les factures consolars.

Aquestes penyores deriven de l'aplicació d'una llei venezolana que la Cambra de Comerç de Barcelona, amb raons que'l ministeri d'Estat califica d'equitat, demostrà ésser de molt difícil i encara impossible compliment en molts casos, donada la forma en que s'efectúen els embarcaments i les condicions del modern comerç marítim.

El ministeri d'Estat expressa la confiança de que les indicades raons, invocades per a obtenir la condonació de les penyores, podrán tenir-se, encara en compte.

En la reunió general de propietaris i grans industrials de la Dreta de l'Aixampli que's celebrará el proper diumenge, a les deu del matí, en el Palau de Belles Arts, ademés dels assumptes relacionats amb les millores de que's troba tant necessitada aquella extensa demarcació, és tractará d'una manera especial, la conveniencia absoluta de procurar per tots els medis possibles, la comunicació fácil i directa d'aquelles vies amb la part central de Sant Martí, l'isolament del qual causa avui gravíssims perjudicis a la propietat i a les nombroses i importants industries establertes en aquell districte. Els carrers compresos en la convocatoria per a la reunió expressada son els de Passeig i Saló de Sant Joan, Roger de Flor, Nápols, Sicilia, Cerdenya, Marina (fins al Passeig del Cementiri), Lepant, Padilla i Castillejos; i el carrer de Corts, Casp, Ausias-Marc, Ali-Bei, Vilanova, Almogávars, Pallars, Pujades i Meridiana (fins a Castillejos).

El diumenge, a la tarde, tingué lloc l'inauguració de la segona secció del Circol Arenal, per a la protecció a la dòna, amb una festa de carácter íntim en la qual hi prengueren part les nenes deixebles de l'Escola que dita entitat té establerta a Gracia.

David Ferrer & Companyia - (S. en C.)
CALOR Moderns radiadors de vapor per gas.
FRED... Màquines frigorífiques y pera fer glas
FOC..... Bombes y material pera bombers.
AIGUA Instalacions pera aixecarne.
Passeig de Gracia, núm. 94 - Barcelona.

CRONICA DE FORA

Informació d'Espanya

PER TELEFON I TELEGRAF

Madrid 23, de 10 matí a 9 nit

Preparant el partit?

L'«Unió Gremial» fent-se «reclame» amb inexactituts

La Comissió de l'Unió Gremial de Barcelona ha visitat al senyor Alba per a felicitar-lo per sa actitut en l'assumpte de les aigües.

Quasi a la vegada que la Comissió terminava sa entrevista amb el senyor Alba, entraven els periodistes en el despatx del ministre per a ser rebuts com de costum.

Entre tant el senyor Alba atenía a altres persones i visites que tenía, la comissió de l'Unió Gremial, per indicació del propi ministre, ha referit als periodistes les manifestacions que li acavava de fer.

Segons han dit als periodistes els comissionats, aquests acavaven d'exposar al ministre de la Governació que l'actitut de Barcelona és tant manifesta, que a pesar de haver-se pretingut fer una manifestació a l'arribada de la comissió, solament concorregueren unes 20 persones.

Han afegit els comissionats que l'actuació dels presidents de les entitats económiques és purament personal, puix totes les corporacions neguen son concurs al dictamen de la comissió, i lo propi fan els partits polítics. La Lliga Regionalista ha enviat un missatge al senyor Abadal fent-ho constar aixís, i els nacionalistes republicans han demanat que's reuneixi la Junta del partit per a jutjar a sos representants en la comissió.

Molt prompte, segons els comissionats de l'Unió Gremial, vindrá a Madrid una comissió de totes les entitats esmentades per a exposar sos agravis contra'l dictamen de la Comissió d'aigües.

A Barcelona, ha afegit, es prepara un homenatge en favor dels regidors i vocals associats que votaren contra'l dictamen.

També han dit que l'Unió Gremial és l'entitat més important de Barcelona, puix consta de 80 gremis i figura en el cens electoral amb més de 8.000 electors amb casa oberta.

El senyor Alba, per sa part ha afegit, al terminar ses manifestacions els comissionats de l'Unió Gremial, que ell seguirá estudiant l'assumpte amb el mateix deteniment i la mateixa imparcialitat que havia manifestat en altres actes relacionats amb aquest assumpte.

Lo que diu la premsa

«El Debate» publica un article dient que'l comte de Romanones va estar incorrecte al parlar de les dames católiques; peró en vista — diu — que demana que no's dupti de sa galanteria i entona'l «mea culpa», l'absolvim.

«La Mañana» fa l'elogi de la festa de la Creu de Maig en la forma com va a celebrar-se aquest any.

Diu que será una festa d'igualtat per celebrar-se en plé carrer, no com s'han celebrat fins aquí les festes de caritat, tancades dintre dels locals de teatres.

«El Radical» s'ocupa de l'assumpte de les relacions entre don Melquiades Alvarez i la conjunció republicano-socialista.

Diu que hi ha efectivament revol, peró no tant com creuen alguns periódics monárquics.

Afegeix que'l comité socialista s'ocupará especialment d'aquest assumpte.

«El Socialista» tracta en l'article de fons de la qüestió de les aliances i diu que's deu anar a la que majors garanties de pau oferexi.

«El Liberal» en l'article de fons censura la falta de formalitat del Govern, que desmenteix noticies donades en els centres oficials, dient que son rumors periodístics.

Adverteix que e tant acordat el viatge del rei a París, i sabent-se això a França, insistía'l Govern en manifestar que no estava acordat, i que en l'assumpte del catecisme ve anunciant-se tots els dies que's firma'l decret, sense que arribi a firmar-se.

Bo sería — diu — que'ls governants tinguessin una mica de formalitat per a viure o per a morir.

«El País» s'ocupa en l'article de fons amb censura de l'execució dels bandolers de Papís, i diu que, encara que convictes i confessos de crims vulgars i encara que ningú ha demanat l'indult, la pena de mort és sempre repugnant.

Després parla amb elogi del president dels Estats Units, M. Wilson.

«El Universo» continúa la campanya en favor de que l'ensenyament del catecisme sigui essent obligatoria en les escoles públiques.

El viatge del rei

El president del Conseil ha passat quasi tota la tarde en el ministeri d'Estat, conferenciant amb el senyor Navarro Reverter.

Es suposa que aquesta conferencia ha versat sobre'l próxim viatge del rei a París.

El comte de Romanones, interrogat pels periodistes sobre aquest viatge, ha contestat que estava quasi ultimant, d'acord ambdós Governs, francés i espanyol, faltant solament concretar alguns detalls.

El port de Mataró

El ministre de Foment, accedint als desitjos del diputat pel districte, senyor Padrós, ha disposat que'l projecte d'obres de defensa de la platja de Mataró s'amplii per a que serveixi a la vegada de refugi de pescadors.

Cap a Alger

El cónsol d'Espanya a Orán comunica al ministre d'Estat que l'infant don Carles va sortir anit d'aquella ciutat cap a Alger.

Espanya i Italia

Avui han sigut presentats al ministre de Estat per l'ambaixador d'Italia, els tres delegats d'aquell Govern que, en unió dels nomenats pel Govern espanyol, han d'estudiar la situació relativa al comerç entre ambdós països.

Parla en Romanones

El president del Consell ha manifestat avui que fins aquest moment no hi ha rés relatiu a la combinació de governadors que venen anunciant els periódics.

De lo que sí hi ha alguna cosa és d'una combinació d'alts cárrecs que'l Govern prepara sobre la base de la vacant de la Direcció d'Administració local.

No será gaire extensa, peró es prepara i per més que rés s'ha acordat, no es trigará en fer-la pública.

Responent a censures per haver amagat lo referent al viatge del rei, ha dit el president que hi ha coses que no es poden dir sense que tinguin carácter oficial.

Ademés el viatge del rei és un acte bilateral i era precís anar d'acord amb el Govern francés per a ultimar-lo.

Aquest és un motiu més per a guardar reserva.

Aixís que ha quedat determinat el viatge, el Govern no ha tingut inconvenient en donar-li publicitat.

El president ha fet grans elogis de l'acte portat a cab per la Cambra italiana per a protestar de l'atentat del dia de la jura de la bandera al carrer d'Alcalá.

Ha dit que és una nota molt agradable, no sols per al Govern, sinó per a tota Espanya, i nosaltres estem en el cas de sentir-nos doblement obligats per tractar-se de carinyoses manifestacions d'un poble humá.

Fondos a l'Havana

Coruña. — En el vapor «La Navarre» es remetrán demá a l'Havana 780.000 pessetes en peces de plata i calderilla.

Durant lo que va d'any lo exportat puja a dos milions de pessetes en monedes dé un duro, una pesseta, mitja pesseta i calderilla, per compte del Banc Hispano-Americá d'aquesta plaça.

Memories

Les Direccions generals dels ministeris redacten Memories explicatives del desenrotllo dels serveis, amb ilustracions gráfiques que's publicarán amb el projecte de Pressupostos per a 1914.

De Foment

En vista de les reclamacions de les Cambres de Comerç demanant que s'abonin els gastos ocasionats amb motiu de l'assistencia a l'Exposició de Buenos Aires, el ministre de Foment ha enviat una reial ordre circular a les Cambres de Comerç, a fi de que envíin nota dels gastos, detallats i justificats per a fer efectiu el pagament.

Si los precís demanaría un crédit a les Corts amb aquest objecte.

—El ministre de Foment després d'enterar-se de l'instancia dirigida pels agricultors d'Alacant al ministre de la Guerra, lamentant-se del procedir del senyor Villanueva en el recent viatge que va fer an aquella població, ha telegrafiat al governador civil d'Alacant pregant-li que expresi el disgust que li ha produit la lectura de l'instancia i el procedir del president d'aquella Cambra Agrícola autoritzant una reunió d'agricultors en un centre oficial, i més siguent súbdit del ministeri de Foment.

—El senyor Villanueva demanará al Consell d'Estat un crédit de 30.000 pessetes per a atendre a la reparació de les muralles de Cádiç.

Desitja'l ministre de Foment que'l Coinsell d'Estat ho aprovi abans de l'obertura de les Corts, com mida governativa.

—El pressupost del ministeri de Foment está abansadíssim. Solament falta ultimar lo referent a les escoles especials.

El príncep de Saxonia

Burgos. — Va arribar el príncep de Saxonia, siguent rebut en l'estació per les autoritats i comissions dels cosos de la guarnició.

El príncep passá'l matí visitant la Catedral, la Cartuja, el Monastir de las Huelgas i altres monuments.

També visitá'l quarter d'artillería, ont les forces li rendiren honors.

En l'exprés marxá a San Sebastián.

Combinació de cárrecs

Sembla que está próxima a firmar-se una combinació d'alts cárrecs, en la que figurarán la Direcció d'Administració local i alguna subsecretaría.

Entrarán també en la combinació varis governadors civils, entre ells els de Barcelona, Tarragona i Huelva.

Rumor desmentit

Afirmen amics del ministre d'Hisenda, que careix en absolut de fonament la versió que circula per la premsa estrangera de que's prepara un projecte d'emprèstit interior i exterior.

Vista d'una causa

San Sebastián. — An aquesta Audiencia s'ha vist la causa contra l'arcalde de Villafranca acusat0 de desobeir a la Diputació provincial.

Actuava de defensor el senyor Vega Seoané.
El fiscal retirá l'acusació.

El senyor Jimeno

Cádiç. — S'espera que la setmana entrant arribi a Sant Ferrán el ministre de Marina per a visitar l'Escola Naval, ont es celebrará la jura de al bandera pels alumnes de la mateixa.

El senyor Gimeno embarcará després en el creuer «Carlos V» per a traslladar-se al Ferrol.

Trovalla d'un cadavre

Ferrol. — Fa vuit anys desaparegué del poble de Narón un camperol. Se suposava que havia emigrat.

Ahir es va trobar son cadavre o els restes del mateix en el corral de la casa ont va habitar.

Es creu que va morir assassinat.
El jutje instrueix diligencies.
Han sigut empresonats dos parents del mort.

El treball a Riotinto

L'Institut de Reformes Socials ha designat per a formar part de la comissió que ha de informar sobre les condicions del treball en les mines de Riotinto al general Marvá; al senyor Pulido, com vocal de R. O.; al senyor Mora, en representació dels vocals obrers, i al senyor Rojas, en representació dels vocals patrons.

El subsol de Madrid

Aquesta tarde s'ha firmat l'escriptura de adjudicació de les obres de sanejament del subsol de Madrid, per la quantitat de pessetes 37.800.000, a la Societat Foment d'Obres i Construccions de Barcelona, fent-se el dipósit corresponent.

L'acte ha estat molt solemne.

Lo que diu «El País»

«El País» diu que'ls que l'elogien pel seu article en que parla de la Mancomunitat en ses relacions amb les aigües de Barcelona, perque ha matat el projecte de Mancomunitats demostrant que Catalunya és indigna de l'autonomía, han interpretat malament les seves paraules, car no ha dit ni ha volgut dir semblant heretgía.

Protesta de que hi hagi qui cregui que va escriure l'article aludit a benefici del ministre de la Governació, i diu que tal creença ha vingut a provar que és cert lo que deia l'altre día, de la propensió que hi ha a Catalunya a la calumnia, l'injuria i la difamació.

No varem fer més — afegeix — que apuntar la resultant del singular estat d'opinió de Barcelona en quasi totes les qüestions de interés públic, ostensible ara com mai amb motiu del problema del proveïment d'aigües.

Es diu, i no ho duptem, que la campanya de difamació de que han sigut víctimes els respectables individus de la comissió d'aigües designats pel Govern den Canalejas, no té importancia, per ser ben coneguts els seus autors i els móvils interessats que els guíen. No tenim el menor inconvenient en admetre'l. Sabem l'extensa força que té a Barcelona l'Unió Gremial i el desprestigi absolut i justificat de que disfruta'l Comité de Defensa Social, els dos eixos de la protesta anomenada hiperbólicament popular; ens consta també lo poc que significa en la opinió de Barcelona la societat comanditaria de difamació; qui pot ignorar la part que prenen en aquest guirigai els concursants deshauciats i els que tenen propietat sobre manantials? Donçs bé; això demostra lo exactes i justes que son les apreciacions que várem fer en el nostre article «Las Mancomunidades pasadas por agua». Clar és que quan es pot sostenir una campanya com l'actual, donats els elements que l'alimenten, sostenen i utilitzen, molt débil ha de ser la resistencia que a tals campanyes oposi l'opinió de la gran ciutat. A Madrid no podría, no pot, sostenir-se impunement per les gents que allí la sostenen una campanya de l'índole de la que a Barcelona's ve sostenint incessantment des de fa dos anys o més temps encara.

On això és possible, qué pensar? Lo menys dolent, lo més mortificant, és suposar que a Barcelona o tots son calumniadors d'ofici o tots son lladres per temperament. Si lo millor de la ciutat está en la comissió de aigües i an aquesta comissió se la tracta aixís, a ciencia i paciencia de la ciutat, hem de ser nosaltres els que des de aquí ndévinem els motius inexplicables d'aquest fet? La conseqüencia és clara: o la majoría de la ciutat pensa mal de la comissió, perque creu que en lloc i cas d'aquesta cada qual faría lo que la comissió ha fet, o la té en absolut sense cuidado la dignitat dels seus representants.

A Madrid han vingut comissions a invocar l'intervenció del poder central i la campanya ha repercutit aquí i nosaltres l'hem recullida i hem deduit conseqüencies. Quí en té la culpa? No nosaltres, que avui com sempre som partidaris de les autonomies local i regional, encara que no'ns entusiasmi, com molts cops hem dit, el projecte de Mancomunitats; no nosaltres, observadors imparcials de la realitat, que la recullim com assumpte d'un article, ni tan sols els adversaris del projecte de Mancomunitats, que, com és natural, s'aprofiten de les circumstancies; la culpa és dels que no saben dominar els seus egoismes, dissimular les males passions ni contenir aquesta propensió a la difamació i a la destrucció de l'honra agena.

El comte i en Montero

El comte de Romanones ha celebrat una llarga conferencia amb el senyor Montero Ríos en la que han canviat amplies impressions sobre'ls assumptes polítics pendents.

Visites

En les primeres hores de la nit han visitat al president del Consell els ministres d'Instrucció i de Governació.

El ferrocarril de Tánger a Fez

En el Banc d'Espanya s'han reunit els representants dels Bancs i banquers convocats per a interessar la seva adhesió al grupu que ha de constituir-se amb l'objecte d'aportar la part de capital amb que a Espanya correspón contribuir per a la formació de la societat industrial de construcció i explotació del ferrocarril de Tánger a Fez.

Tots els reunits s'han mostrat conformes amb els punts de vista que s'havien citat i han convingut en la utilitat de procedir a un rápit estudi de l'assumpte, seguit de solucions práctiques.

S'ha proposat i acordat que la comissió formada pel marqués de Comillas, Banc Espanyol de Crédit, Aldama i Companyía, Banc Hispano-Americá i Banc Hipotecari, comensi immediatament els seus treballs, i ha celebrat la seva primera reunió en el local que ocupen les oficines de la Companyía Trasatlántica, en el palau de «La Unión» i «El Fénix Español».

El Tribunal Industrial

S'ha reunit a l'Ajuntament la junta magna d'electors obrers elegint jurat del Tribunal Industrial a un obrer catòlic.

L'Institut de Reformes socials

S'ha reunit l'Institut de Reformes Socials.

S'ha donat compte de varis assumptes del Consell de direcció.

S'ha acordat també interessar al Govern per a que interposi els seus bons oficis prop del Banc Hipotecari, Mont de Pietat i Caixa d'Estalvis de Madrid, per a que facilitin avenços per a la construcció de cases barates.

S'ha sotsmés a la consideració del Govern la reforma de la llei d'arbitratge de 19 de maig de 1908, i la de vagues de 27 d'abril de 1909, quedant aixís acordat.

També s'ha acordat la convocatoria de una conferencia nacional de Monts de Pietat i Caixes d'Estalvi per a que prestin el demanat auxili resolvent-se sobre aquest mateix assumpte prorrogar el plaç fins al primer d'octubre per acceptar les solicituts de subvencions concedides per la llei a les societats constructores de cases barates.

Vista d'un recurs

En la Sala primera del Suprem s'ha vist el recurs interposat per la Societat Greus, de Barcelona, contra la sentencia que declará la fallida de dita Societat.

La fallida fou instada a nom den Martí Guitart, sostenint dita declaració el jutjat i confirmant-la l'Audiencia de Barcelona.

Ha sostingut el recurs el senyor Ruiz Valariano, impugnant-lo a nom de l'administració de la fallida'l senyor Gullón i García Prieto.

En Lerroux i les declaracions den Melquiades

El senyor Lerroux, interrogat sobre l'opinió que li mereixía la suposada actitut del senyor Alvarez i altres amics seus en relació amb la Monarquía, s'ha concretat a respondre que no dóna crédit a quant es ve dient mentres els interessats no ho confirmin, i en tal cas es reserva'l dret de jutjar respectant tot moviment que respongui a un recte estat de conciencia.

La conbinació de governadors

Encara que'l comte de Romanones ha negat que estigués a punt d'ultimar-se una combinació de governadors, se dona com segur que molt aviat se posarán a la firma del rei els decrets corresponents.

Sembla que en al combinació ademés del Govern civil d'Huelva, vagant per renuncia del senyor Nido, hi entrarán altres set o vuit.

A Huelva és molt probable que hi vagi destinat l'actual governador de Zamora.

Se nomenarán altres dos governadors nous, un d'ells diputat provincial gallec, que será destinat a un dels Governs de Catalunya.

No és segur que entri el de Barcelona en la combinació.

Els conservadors i el seu quefe

Alguns conservadors, comentant la noticia de que'l senyor Maura ha llogat una finca a Solorzano, provincia de Santander, per a passar l'estiu, deien:

—Quin bonic pervenir se'ns presenta quan el quefe se prepara per a passar tranquilament l'estiu i ho fa amb tanta anticipació.

Informació de l'estranger

Nova desmentida

París. — Les autoritats d'Aschaffenbourg desmenteixen la noticia referent a la detenció d'un capitá francés, acusat d'espionatge.

La vaga belga

A Anvers i a Gand

A l'port d'Anvers se segueix trebal·lant amb esquirols. Ahir, segons els socialistes, els vaguents eren 25,000.

A Gand augmenta sensiblement la represa del treball, sobre tot en els rams de filats i teixits de cotó i lli. En les industries de la construcció no's nota rés anormal. Lo mateix pot dir-se de la metal·lurgia.

Acords de la Cambra

Bruseles. — La Cambra ha aprovat, per gran majoría, una ordre del dia de carácter conciliador en la qüestió del sufragi universal.

Consta de dues parts; la primera aprova les declaracions del Govern sobre'l particular, i la segona repudia el principi de la vaga general.

Aquesta sessió ha produit excel·lent efecte entre els elements promotors i organitzadors de la vaga.

En conseqüencia, el Comité de vaga convocará el Congrés socialista un día d'aquests, probablement el dijous, en el qual s'acordará potser la represa del treball.

L'il·luminació

Bruseles. — Per lo que toca a l'il·luminació, és servida normalment per les fábriques de gas i electricitat.

A l'administració del gas de Saint-Gilles declaren que, de 150 obrers ne vaguen 20 dels ocupats normalment en les instal·lacions particulars. La fábrica marxa normalment.

Represa del treball?

Bruseles. — El Comité de la vaga general proposará demá al Congrès del partit obrer la represa immediata del treball.

L'ordre del dia de les Cambres

Bruseles. — La majoría dels delegats del Comité Nacional del sufragi universal sembla que consideren l'ordre del dia aprovada ahir per la Cambra com una transacció acceptable.

Se diu que probablement será anulat l'acord relatiu a la vaga general.

Topada de trens

París. — Entre les estacions de Rasdori i Piseminai han topat un tren de viatgers i un altre de mercaderies. Hi ha 15 ferits.

El papa

París. — El papa ha passat una nit tranquila, sense febre. Continúa millorant.

Mort d'un aviador

París. — En el camp de Deblitz el tinent Ehlers, que pilotava un monoplà, ha caigut des d'una alçada de 40 metres, morint instantáneament a conseqüencia del cop.

A la Cambra Italiana

París, 22. — Roma. A la Cambra dels Diputats, el ministre de Negocis estrangers, senyor San Giuliano, ha pronunciat un discurs donant compte de l'atentat de que fou objecte el rei d'Espanya i ponderant les altes qualitats d'inteligencia i d'esperit del sobirà espanyol.

Ha dit que'l Govern italià, aixís que va tenir noticia de l'atentat, se va fer intèrprete, prop del Govern espanyol, dels sentiments del Parlament i de la nació italiana, als quals les alegríes i els dolors de la nació germana no'ls poden ésser indiferents.

Un llarg passat, ha afegit, ha creat entre'ls dos pobles afinitats pregones i relacions múltiples que'l pervenir fecondarà per a bé de tots dos, cridant-los a contribuir en progressió creixent a l'obra de civilització i progrès.

Ha acabat el senyor San Giuliano expressant els vots més corals per Espanya i pel reid on Alfons.

DARRERA HORA

Madrid 24; de 1 a 3 matinada

El president

A primera hora de la nit han conferenciat l'Alba i en Romanones. Aquell li doná compte de la entrevista celebrada amb la representació de l'Unió Gremial de Barcelona.

Després el president ha rebut an en Rverter, amb el qual han parlat del projectat viatge del rei a París.

La feina del Govern

El Govern dedica tota la seva atenció al viatge del rei a París.

Segons en Romanones, el viatge de don Alfons es la tercera etapa de la tasca ministerial.

La primera fou la ratificació del tractat amb França i la segona la clausurá de les Corts i les eleccions provincials.

Realitzat el viatge, se creu que vindrà l'obertura de les Corts.

L'ensenyança del catecisme

Es creu que demá será conegut el decrét referent a l'ensenyament del catecisme en les escoles.

La dimissió den Belaunde

Han fracasat totes les gestions realitzades per a fer desistir an el senyor Belaunde de la dimissió presentada.

Els reformistes

S'assegura que en una reunió celebrada pels reformistes s'acordá que amb motiu d'un acte públic que próximament tindrà lloc, l'«ilustre jefe» don Melquíades, fará declaracions concretes per a fixar i encaminar el criteri polític del partit amb relació als moments presents.

De l'estranger

Assassinat d'un princep

Petersburg. — Ha sigut assassinat el príncep Vladislao Troutzkiobeski, en el castell que posseix en les immediacions de Varsovia.

La policia ha descobert un vast complot revolucionari que fraguava'l destronament de la familia imperial russa.

Hi han 24 detinguts.

ESPECTACLES

Gran Teatre del Liceu

Avui dijous no hi hà funció. Dissabte segona sortida de De Angelis. 19.ª d'abonament. «Mefistófeles».

TEATRE CATALA ROMEA

Avui a un quart de deu, nit. Gran funció a benefici del galán jove cómic Rafel Torres. La comedia en tres actes

Los dominós blancos

i la comedia en dos act s

Pedro Giménez

Demà funció organitzada pel «Foment de la Zapatería». «Petit café» i «Música popular». Dissabte benefici de la primera actriu Consol Badillo. «Flor de los pazos» i estrena de la comedia en dos actes «El mismo amor». Diumenge tarde, extraordinaria funció. «Los dominós blancos», «Mestre Olaguer». «La prueba». Se despatxa en Comptaduria.

Teatre Novetats

Gran Companyía del Teatre de la Sarçuela de Madrid. Avui dimecres, tarde a les cinc, tres actes, Primer «¡Si yo fuera rey...!». Segón Exit grandiós «La veda del amor». Preus económics. Nit a un quart de deu. Primer «Molinos de viento». Segón «El duo de la Africana», pel tenor Rafel López. Tercer «La veda del amor», riquíssima presentació. Demà divendres tarde a les 5. Primer «El duo de la Africana», Segón «Cavallería rusticana». Tercer «La veda del amor» espléndida presentació. Nit a un quart de deu. Benefici de l'eminent tenor

César Vercher

Primer L'opereta en tres actes «Marina». Segón Estrena del «Diablillo de los sueños». En els intermedis el beneficiat cantará la «romanza» del «Pescador de perlas» i de «La Tosca». Se despatxa en Comptaduría.

Teatre Nou Avui dijous, tarde, a dos quarts de cinc, matinée de moda: «¡Los hombres que son hombres!», 2 actes i «La veda del amor». Nit a dos quarts de deu. «El niño llorón», «Los cadetes de la reina», «El gitanillo» i «La veda del amor». Divendres estrena sensacional «Eva», famosa opereta de Franz Lehar.

ELDORADO
Teatre de Catalunya

Avui dijous extraordinari matinée a dos quarts de quatre i a les sis. Nit funció a dos quarts de deu. Exit colossal de la artística cinta, lo més gran i hermós que s'exibeix en el món

Quo Vadis?

Tres mil artistes han intervingut durant dos anys per a acabar tant gegantesca obra. Se despatxa en Comptaduría sens augment de preus.

Teatre Cómic Avui dijous, tarde, a tres quarts de quatre. Primer matinée de moda. Entrada 35 céntims. 4 actes. Primer «Felipe II», per Julia Gómez i Pedrola. Segón L'exit del dia «La niña de los besos», per Ursula López, gracia, luxo, «chic». Tercer «La Geisha», per Agneta Lopetegui Quart «La corte de Faraón», amb el seu repartiment admirable i sens precedents. Agna Lopetegui, Julia Gomez, Mercé Gay i nous, graciosos i insinuants couplets de l'Ahí vá, Ahí và, per

Ursula López

Nit, a dos quarts de deu, extraordinaria. Primer «Felipe II». Segón «La corte de Faraón». Tercer «Bohemios», creació de Agneta Lopetegui. Quart «La niña de los besos» Divendres estrena important:

El reloj de arena

del mestre Calleja. També se despatxen localitats en el Centre de la Plaça de Catalunya, prop al bar «La Luna».

Teatre Apol

Companyía mímico-dramática Onofri. Avui dijous, tarde a les quatre, El mimo drama en 3 actes i 11 quadres, «Corazón de hiena». Nit a un quart de deu. El mimo drama en 3 actes i 11 quadres «El maestro de armas», que's posarà per única vegada. Demà descans. Dissabte estrena colossal «Los bandidos de levita».

FRONTO COMTAL

Dos grans partits per a avui a les quatre i quart.
ROJOS: Olamendi, Goenaga.
BLAUS: Sànchez, Carreras.
Entrada, 2 ptes.
Nit a ur quart d'onze. Gran partit extraordinari.
ROJOS: Ortiz, Lesorraga.
BLAUS: Vicandi, Salazar, Blenner.
Detalls per cartells.

SATURN PARC
PROXIMA OBERTURA

Grans novetats en nous Sports.

Concerts

Gran Edén Concert
Assalt, 12.
Music-Hall, Concert. Restaurant Parisién

ALCAZAR Gran Cafè Concert. Restaurant de primer orde. Sarsueles alegres. Continuament Grans Debuts.

ROYAL CONCERT «MUSIC-HALL»
Marqués del Duero, 106, davant Teatre Comtal
Grans Concerts tots els dies tarde i nit, per una important «Companyía de Varietés».

La Gran Peña Music-Hall Sant Pau, 83 Teléfon 3068
Tots els dies tarde a dos quarts de quatre i nit a dos quarts de deu. Conçerts per la Companyía varietés i grans espectacles de regal.

Societat Recreativa LA BOMBILLA

75—Sant Pau—75

Local concorregut per la joventut alegre de Barcelona; grans balls de societat tots els dies per l'orquestra «Joventut Artistica».

LA JUNTA.

Cinematógrafs

Gran cine saló Doré

Avui dijous, sessions de moda. Gran programa de cinematógraf i atraccions de primer ordre. Continuen les ovacions als eminents artistes «Los Harturs». «Los Harturs», «Los Harturs». Exit creixent de «Casthor», notabilíssim imitador de personatges célebres. «Trio Obiol», el qual presentarà una sorpresa.

«Trio Obiol» amb una gran sorpresa

Exit continu dels únics, dels ovacionats

Los Harturs
LOS HARTURS

els quals mai cansa el véure'ls per canviar diariament de treball. Els únics, els sens rival. Hi há que véure'ls demà. Ja a arribat el dia desitjat, lo més gran que se ha vist fins avui en aquest local. Estrena de l'apropósit còmic-líric-ballable a transformació de costums árabs

El Sultán de Marruecos

Magnífic decorat dels notables escenógrafs Brunet i Pous. Expléndid vestuari adquirit a Fez. En aquesta obra s'estrenará un ballable árab original del mestre Frederic Gayó.

Aquest apropósit es el de més luxo que presenten «Los Harturs». Nota important; La notabilíssima i hermosa artista

Aigel

pendrá part en aquesta obra per a major relleu de l'espectacle.

Divendres 25 al Doré

Al Doré per a admirar a l'Aigel

SANT PAU, 85 DIANA — CINES — ARIBAU, 4 ROYAL

Entrada general . . . . . . 15 céntims.
Preferencia . . . . 25 »

Avui dijous, programa sensacional. Estrenes: «La venganza de Peppo», 900 m. Nordisk. «Tres mujeres para un marido», 925 m. Pathé. «Zuma», 850 m. Cines, «Revista Pathe num. 215», «La Sirena», darrer dia «La Feticha». 850 m. Pathé, «Miarca Romané». 800 m. Savoia, «Max debuta de Jachtmánn» i altres. Demà divendres de moda, dia d'estrenes. «El velo del pasado», 700 m. Eclair, «En los umbrales de la tumba», 700 m, Gaumont, «Más allá de la muerte». 800 m. Milano.

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE.—Concerts Santos tots els dies. Coberts desde pessetes 3'50. Els divendres, boullaibaise. Dissabte menú corrent i vegetariá.

Ateneu Pi i Margall

DE LA BARCELONETA

—

Hores de visita al Dispensari

Mèdic públic gratuit

Nas, gorja y orelles, a cárreg del doctor Francisco Moreu, tots els dilluns y dimecres, de 6 a 7 tarde.

Malalties de nois, a cárreg del doctor M. Roig y Roig, tots els dilluns, dimecres y divendres, de 9 a 10 del matí.

Medicina general, a cárreg del doctor Lluis G. Nogués y Gurri, tots els dilluns, dimecres y divendres, de 7 a 8 tarde.

Cirugía y malalties de la dóna, a cárreg del doctor A. Vicedo Bonmatí, tots els dimars, dijous y dissabtes, de 6 a 7 tarde.

Malalties dels ulls, a càrrec del doctor Lluis Bonet Comajuncosa, tots els dimars, dijous y dissabtes, de set a vuit tarde.

Assistencia a parts, a cárreg de la profesora donya Isabel Rabasa Bofill, tots els dijous y dissabtes, de 11 a 12 del matí.

EL HOGAR Y LA MODA

es el periódic més económic de móda
Per 2 RALS AL MES, dona
Un número setmanal d'«El Hogar y la Moda»
» » de «Novela» moral y interessant
» » de «Diccionario Enciclopédico»
» » de «Historia de España»
Entre Periódic, Novela, Diccionari, y Historia
16 quaderns al mes per 2 rals
164 planes de lectura setmanal pera la familia
«El Hogar y la Moda» dona, además,
PATRONS TALLATS
y dona, ademès, bonics y práctics
REGALS MENSUALS
consistents en màquines de cosir, vaixelles, talls de trajo, pesses de tela, etc., a que poden optar tots els suscriptors.
¡Tot pels 2 rals al mes!
Ompli V. l'adjunt cupó y envii'l a la
SOCIETAT GENERAL DE PUBLICACIONS
Diputació, 211.—BARCELONA
que li enviará a l'acte unes mostres de franc a casa seva.—Hi hà que advertir que'ls que's suscriguin ara podrán comensar a coleccionar totes les obres desde'l quadern primer.

D.______________________________
a______________ provincia de______________ que viu
carrer______________________ n.º____ pis____
desitjarebrer unes mostres de franc de El Hogar y la Moda y la seva Biblioteca.

Imprempta y estereotipia, Fortuny, 2 ter.

Els **vòmits, coragre, ardors, inapetencies pesadesa, bilis y dolors de l'estòmac, cintura y esquena, etcètera,** desapareixen al següent dia de usar el

ESTOMAGO ARTIFICIAL

De venda a totes les farmacies y Drogueries

Desapareixen en tres dies les **dispepsies gastralgies y catarros gástrics,** com ho certifiquen milers de curats. Refuseu com a falsificades les caixes que no portin la firma dels únics concessionaris per Espanya, **J. Uriach y C.ª**-Barcelona

Descobriment sensacional

CURACIÓ DE LES MALALTIES DE LA PELL
Y TAMBE DE LES LLAGUES DE LES CAMES

La pell - Mals de les cames

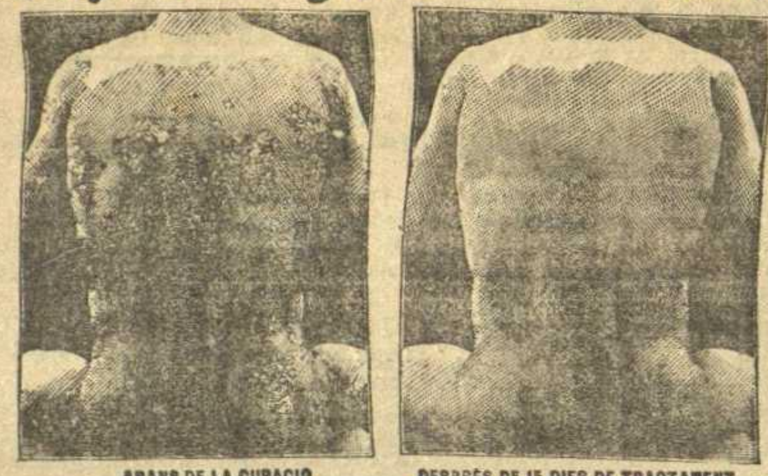

ABANS DE LA CURACIÓ — DESPRÉS DE 15 DIES DE TRACTAMENT

Havem senyalat als lectors d'aquest periódic el descobriment sensacional del senyor RICHELET, apotecari y químic a Sedán (Fransa), en lo que toca a les malalties de la pell. Heusaquí la llista d'aquestes malalties que han estat curades després d'alguns dies per aquest tractament meravellós.

Eczema, brians, impetigos, acnes, sarpullidos, prurigos, rojors, sarpullidos tarináceos, sycosis de la barba, *picors, varices, llagues varicoses y eczemes varicoses de les cames; malalties sifilítiques.*

Aquest meravellós tractament exerceix sa acció tant sobre'l lloc ont se localisa'l mal, com sobre la sang, que després d'alguns dies, se troba transformada y purificada.

Tots els assaigs han tingut bon èxit, y no ha sobrevingut jamai una recaiguda després de la curació.

El preu del tractament és proporcionat a totes les condicions de la fortuna. (Hi ha també un tractament pera nois de tres fins a setze anys.)

El senyor RICHELET acaba d'instalar dipòsits a totes les farmacies y drogueries d'Espanya.

Un follet, en llengua castellana, tractant de les malalties de la pell serà enviat gratuitament pels dipositaris a totes les persones que'l demanin.

Pera obtenir també gratuitament aquest follet n'hi ha prou ab dirigirse

AL SR. L. RICHELET, 13, RUE GAMBETTA, SEDAN (FRANSA

BARCELONA.—Senyors Vicens Ferrer y C.ª, Princesa, 1; farmacia y drogueria y la seva sucursal.—Senyors Fills de J. Vidal y Ribas, Moncada, 21, farmacia y drogueria y les seves sucursals.—Doctor Andreu, Rambla de Catalunya, 66, farmacia. —Senyors Uriach y C.ª, Moncada, 20, droguería; Senyors Riudor y Parés, Porta de l'Angel, 14, droguería.—D. Josep Segalá Estalella, Rambla de les Flors, 4, farmacia, (Centre d'específics) —D. Viladot, farmacèutic.—D. Antoni Serra, farmacèutic.

Gran Empresa Funeraria

Societat Anónima

40 SUCURSALS AMB TELÉFON A BARCELONA Y POBLES AGREGATS

ENTERROS DESDE'L MÈS SUMPTUOS AL MÈS MODEST; D'AQUESTS DESDE 25 PTES.

Central: Rambla Catalunya, núm. 29 - Teléfon 397

Tallers, fábrica y coixeres: CAMPO SAGRADO, 24 - Teléfon 2.691

ESTUFA DE DESINFECCIÓ PORTÁTIL A DOMICILI, ÚNICA A BARCELONA

Obsequi d'EL POBLE CATALÁ als seus llegidors

Cupó de llibres

Desitjant el nostre diari facilitar als seus llegidors l'adquisició d'obres catalanes a preus excepcionals, ha decidit oferir-los de tant en tant lots de llibres mitjansant cupons.

El primer lot que oferim als nostres llegidors està format per les obres següents:

LA LLETRA VERMELLA, novela americana, de Nathaniel Hawthorne, *traducció catalana de* A. Rovira y Virgili.
LA REPRESENTACIÓ PROPORCIONAL EN EL SUFRAGI UNIVERSAL, per A. Rovira y Virgili.
LA PENA DE MORT, per Gabriel Alomar.
DISCURS A LA JOVENTUT, per Jean Jaurès.

Aquestes obres valen en les llibreries, en suma, **5'20 pessetes** Presentant aquest cupó a l'Administració d'*El Poble Català*, s'entregaràn per **1'50 ptes.**

Esqueles mortuories

SE REBEN

A l'Administració fins a les deu de la nit — A l'Imprempta fins a les tres de la matinada

PREUS Y TAMANY, SEGONS CATALEG

DOLOR

reumátic, inflamatori o nerviós. Se cura amb el tant acreditat

Duval

que amb tant felís éxit ven la **Farmacia Martínez,** carrer Robador, (cantonada al de Sant Rafel). Envíu a provincies.

Gramofons i discs
COMPRA, CANVI i LLOGUER
New-Phono. - Ample, 35, Barcelona.

MARIN -- OPTIC

Gran assortit en gafes y lentes de cristall de roca de primera classe, a 6 PESSETES. Lentes d'aigua cristall insuperable. Preus reduits. Se serveixen amb exactitut y rapidesa els encàrregs dels senyors metges y oculistes. — Se garantisen els objectes.
ARCS, 3 (JUNT A LA PLASSA NOVA)

Lampisteria de M. ALBIOL
Lloguer de làmpare gas i electricitat —Vendes a plaços i al comptat.—Instalacions, reparacions
PONENT, 42

DINER en 2.ª hipoteca, usdefruits y parts indivises, y sobre generes, pianos y carruatges y toca garantia que convingui. Rambla de Santa Mónica, 4, entressol.

DINER en 1.ª hipoteca i sobre valors desde'l 3 per 100 anyal, en lletres, propietaris, industrials i comerciants desde'l 1 1/2 per 100 al mes.

INSTITUT electrotècnic per a ensenyança de la telegrafía sense fils, carrer curta per a obtindre el títul i poguer fer l'ingrés en les Companyíes Navieres que tinguin serveis particulars. Informes de 10 a 12 i de 6 a 8. Plaça Beat Oriol tercer, segona.

FENOL COMELERAN

Es el millor desinfectant, antiepidèrmic, antihemorràgic, cauteritzador i insecticida. El preservatiu més eficas del **CÓLERA - TIFUS - VEROLA, ETC.** Cura tot seguit les cremadures, ferides, panallons, clivelles, sarna, brians, picadures, mossegades, mal de caixal, etc. Vègis el llibret que acompanya a cada frasc. Se ven a totes les farmacies y drogueries. **Dipòsit Central: J. Uriach y C.ª Moncada, 20. Barna**

LA PRIMAVERA

5 PLAÇA UNIVERSITAT, 5

REBUDES LES NOVETATS D'ESTIU

MONSTRUOSA LIQUIDACIÓ DE TIRES BRODADES, ROBA BLANCA FETA, BRUSES, ESTORS, CORTINETES, TAPETS, REFAJOS I VESTITS BRODATS, PROCEDENTS D'UNA IMPORTANT FABRICA EN LIQUIDACIO

PREUS sens COMPETENCIA

Herpes (Brians)

LA POMADA y ESSENCIA ANTIHERPETIQUES de BORRELL, preparats pel Borrell, curen d'una manera prodigiosa els brians y demés malalties de la pell, per inveterades que siguin. Són tan grans les virtuts d'aquests remeis, que s'han curat a moltes persones que tenien molt arrelats els brians y que cada estiu tenen de pendre banys d'aigües sulfuroses, sense lograr curarse.

Unic dipòsit: Farmacia Borrell, COMTE DE L'ASSALT, NUMERO 51 cantonada al carrer de Sant Ramón.